Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2316 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 14 octombrie 1956

*
Citiți în pag. II-a
ȘTIINȚA PENTRU TOȚI
*

Se extinde inițiativa tineretului de la „Progresul"

★ ★ ★

Economii egale cu costul a două vagoane G.V.S.

La uzinele „Gh. Dimitrov"-Arad

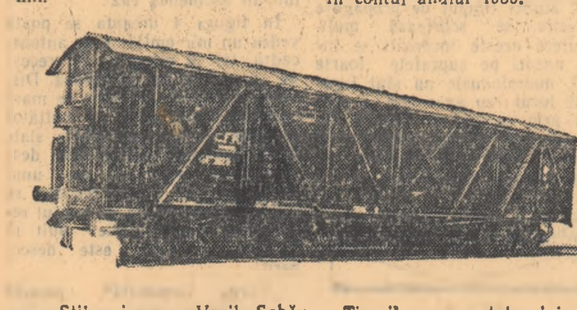
Băieții din secția vagonaj-pregătire a uzinei de vagoane „Gh. Dimitrov" din Arad s-au retras într-un colț și discută de zor. Constantin Preoteasa — responsabilul brigăzii formată din tinerii sudori — are ceva de spus:

— Deci e vorba de economii! Eu zic să nu ne lăsăm mai prejos. Pînă la 7 Noiembrie sudorii tineri vor să realizeze, la electrozi și alte materiale, economii în valoare de 5000 lei. Numai Ion Lungu va economisi 500 lei.

Discuțiile s-au întețit. Gheorghe Aldea a adus la cunoștință hotărîrea tinerilor care lucrează la foarfeci: — economii în valoare de 4000 de lei.

Inginerul Eugen Săvoaia — secretarul biroului de secție U.T.M. — notează amănunțit angajamentele luate. Mai sînt 10 minute pînă la sfîrșitul pauzei. Tovarășul Ioan Durgheu, șeful secției, își privește cu dragoste „băieții". Le cunoaște puterea de muncă și este bucuros că ei s-au hotărît să intensifice lupta pentru realizarea de economii.

Cineva aduce vestea — care circulă cu repeziciune prin întreaga uzină — că toate brigăzile de tineret s-au sfătuit în legătură cu posibilitățile de a realiza economii.

— Știi — i-a spus Vasile Sabău — din secția mecanică lui Romulus Mezei — brigada lui Gheorghe Pintsezs, de la forjă va economisi 18.840 lei.

— Ehei, bună sumă, n-am ce zice, dar cum o să reușească?

— În loc să forjeze cîrligele „la liber" le vor matrița. Ei vor face economii, și nouă ne vor ușura munca. Doar știi ce greutăți erau la noi în secție cu adausurile!

— Zici 18.840 lei? Dar angajamentul nostru e mai prejos? Ce, puțini sînt cei 35.000 lei pe care-i vom economisi?

În ziua următoare, în uzină se cunoștea faptul că — pînă la 7 Noiembrie — tinerii din secția tineretului vor înscrie în contul de economii 60.000 lei, sculeria 16.000 lei, forja, turnătoria și arcurile 240.000 lei etc.

Tineretul uzinei de vagoane „Gh. Dimitrov" este hotărît în munca sa. Cînd s-a decis să urmeze exemplul inițiatorilor brăileni și să realizeze economii egale cu prețul de cost al unor importante produse finite, tinerii știau că aici în uzină există largi posibilități pentru economii. Aici întîlnești tineri care, în munca lor, au trecut de mult pragul anilor viitori, ca Badea Panteleimon și brigada sa de la vagonaj, care dau producție în contul anului 1959.

Tinerii au raportat celui de al II-lea Congres al U.T.M. că, alături de vîrstnici, în frunte cu comuniștii și-au adus din plin aportul ca planul global să fie îndeplinit pe primul semestru în proporție de 115—121 la sută, că s-au dat peste plan 2 vagoane de clasă, 36 vagoane G.V.S., 3 vagoane minereu, 2 vagoane cîntar și diferite piese în greutate de 17.160 tone.

★

În ziua stabilită, tinerii s-au îndreptat nerăbdători spre locul de adunare. Erau acolo mulți responsabili de brigadă, inovatori, raționalizatori. În mitingul care a avut loc a fost adus la cunoștință angajamentul tineretului uzinei în cinstea zilei de 7 Noiembrie: **„Economii egale cu prețul de cost a 2 vagoane G.V.S."**

Tineretul își va respecta cuvîntul. Există toate condițiile. Muncitorii vîrstnici, maiștrii, inginerii, sînt cu tot sufletul alături de tineri. Ei vor primi oricînd sprijinul strungarului comunist Ludovic Cohani, al maiștrilor Aurel Bondoiu și Ioan Durgheu, al inginerului Ion Ceriu și al multor alți muncitori tineri și vîrstnici cu practică îndelungată în procesul de producție. Tinerii vor simți de asemenea sprijinul conducerii uzinei, care a îmbrățișat cu multă căldură inițiativa lor.

Reușita depinde și de munca comitetului organizației de bază U.T.M. Pavel Cîmpoiaș — secretar — și ceilalți membri din comitet s-au gîndit mult la acest lucru. În planul de activitate au fost înscrise măsuri privind activizarea brigăzilor și a posturilor utemiste de control, antrenarea în întrecerea socialistă a încă 400 de tineri — peste numărul existent — ajutorarea tinerilor mai slab pregătiți de către cei fruntași, urmărirea permanentă a succeselor realizate și popularizarea fruntașilor. Sînt numai cîteva zile de cînd constructorii de vagoane s-au înrolat alături de tinerii de la uzinele „Progresul" pentru a da patriei acumulări socialiste peste plan. Întrecerea a început. Se muncește cu sîrguință. Angajamentul nu trebuie să fie numai îndeplinit, ci și depășit. Chezășie stau tinerețea, elanul, dragostea de muncă și succesele raportate în întrecerea care a avut loc în preajma Congresului U.T.M.

LIDIA POPESCU

CONSFĂTUIRE PE ȚARĂ

În uzina inițiatoare

La uzinele metalurgice „Progresul" din Brăila a avut loc în ziua de 12 octombrie o consfătuire pe țară inițiată de Comitetul Central al U.T.M. La organizarea consfătuirii au contribuit: redacția ziarului „Scînteia tineretului", Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de mașini și C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și construcțiilor de mașini. Consfătuirea s-a ținut pentru discutarea măsurilor ce trebuie luate pentru lărgirea și extinderea organizată a inițiativei „Să realizăm economii echivalente cu prețul de cost al unor importante produse finite".

La consfătuire au participat secretari ai comitetelor U.T.M., membri ai comitetelor de întreprindere, ingineri, tehnicieni și șefi contabili de la 28 mari întreprinderi metalurgice și constructoare de mașini din țară.

Cu acest prilej tov. Gheorghe Iacob, secretarul comitetului U.T.M. al uzinelor metalurgice „Progresul" a înfățișat succesele tinerilor metalurgiști brăileni care s-au angajat să realizeze pînă la 7 Noiembrie economii echivalente cu prețul de cost al unui rulou compresor. Pînă în prezent tinerii din uzină au realizat economii care acoperă aproape 60 la sută din valoarea acestui produs.

Relatarea acestei inițiative pornită de tinerii din uzina „Progresul" a arătat mijloacele specifice de economisire folosite, îndeosebi în construcția principalelor agregate și produse; tinerii muncitori de la „Progresul" au economisit pînă acum 25.475 kg. diferite materiale. Sprijinind acțiunea tineretului, inginerii și tehnicienii din uzină au trecut la efectuarea unor modificări constructive și la revizuirea tehnologiei de turnare a pieselor care compun diferite agregate cum sînt escavatoare, rulouri compresoare, greifere, reductoare etc.

În cel de al doilea referat tov. Nicolae Vatău, șef contabil al uzinei metalurgice „Progresul", a vorbit despre organizarea evidenței economiilor și deschiderea conturilor colective de economii pentru brigăzile de tineret.

După vizitarea uzinelor participanții la consfătuire au purtat discuții pe marginea referatelor prezentate.

Participanții la consfătuire au anunțat că în cinstea zilei de 7 Noiembrie tineretul din numeroase întreprinderi a îmbrățișat inițiativa relatată de tinerii de la uzina metalurgică „Progresul" și au obținut realizări importante.

La uzinele „1 Mai" Ploiești tinerii au realizat pînă în prezent economii egale cu prețul de cost al unei turle de foraj de mare adîncime. Tinerii de la uzinele „Steagul Roșu", Combinatul metalurgic Reșița, uzinele „Ghiorghi Dimitrov" din Arad, Șantierul naval Galați, de la fabrica de piese de schimb C.F.R. și altele, luptă acum cu abnegație pentru a realiza economii egale respectiv cu prețul de cost a 6 autocamioane, 3 compresoare, 2 vagoane, o șalupă KD-35, 13 conteinere etc.

(Agerpres)

Tărăgănări și lipsuri la S.M.T. Podu Iloaiei

Înțeleptele sfaturi bătrînești ne îndeamnă să judecăm omul nu după vorbe, ci după fapte. Așa vom și face. Vom judeca, vom analiza munca S.M.T. Podu Iloaiei din regiunea Iași după fapte, după felul în care-și îndeplinește sarcinile din plan.

Situația încheiată la 6 octombrie arată că din 7624 hantri planificați în campania de toamnă, S.M.T. Podu Iloaiei realizase 2428 hantri, adică 33 la sută. La aceeași dată, scriptele vorbesc că din cele 960 hectare planificate spre a fi însămînțate, sămînța fusese îngropată doar pe 406 hectare. La data mai sus amintită contractările făcute acopereau doar 63 la sută din sarcina de plan a acestei campanii.

Ce calificativ să dăm? Știut este, și lucrul acesta nu le este străin nici tovarășilor de la S.M.T. Podu Iloaiei, că în ultimele comunicate Ministerul Agriculturii a precizat că însămînțările trebuie terminate cel mai tîrziu la 30 octombrie. Pentru tovarășii în cauză nu e nici o noutate dacă le-am aminti că vremea ploilor a sosit.

Fără a nedreptăți deci pe nimeni, trebuie să constatăm că la S.M.T. Podu Iloaiei treburile nu merg prea bine, ba poate mai drept ar fi de-am spune, prost. De fapt, și tovarășii din conducerea stațiunii au recunoscut, în vorbe, acest lucru. Într-adevăr, treburile merg prost. Bine, dar faptul acesta așa cum am mai spus, îl recunoaște și conducerea stațiunii și totuși lucrurile continuă să rămînă neschimbate. Conducerea recunoaște pentru că nu are încotro; împotriva cifrelor, a hantrilor din plan nerealizați e greu să obiectezi. Din păcate însă constatările lor se opresc aci, fără a căuta cauzele, rădăcinile adînci ale lipsurilor, motivele pentru care la S.M.T. Podu Iloaiei, stațiune fruntașă pe regiune în primăvara acestui an, lucrurile merg acum atît de prost. Chiar dacă sînt căutate cîteodată cauzele lipsurilor, din nefericire ele nu sînt căutate acolo unde ar trebui. Totuși care sînt motivele adevărate ale rămînerii în urmă a muncilor de la S.M.T. Podu Iloaiei? Iată cîteva aspecte ale acestei probleme.

În primul rînd trebuie amintit că la situația creată un cuvînt — și nu dintre cele mai ușoare — și-a spus și întîrzierea, tărăgănarea și prelungirea nepermisă a treierișului. Una din brigăzi, cea care a treierat la Focuri și Lețcani s-a întors în stațiune la jumătatea lunii septembrie.

Dreptul de a afirma că muncile din campania de vară, în special treierișul, au fost nepermis tărăgănate și prelungite, ni-l dă coeficientul de 63 la sută cu care a încheiat această campanie S.M.T.-Podu Iloaiei.

Întîrzierea terminării treierișului a dus aproape la imposibilitatea pregătirii minuțioase și atente a parcului de tractoare pentru campania de toamnă și chiar la întîrzierea ieșirii în cîmp. Dar capitolul mașini și pregătiri nu se sfîrșește aci.

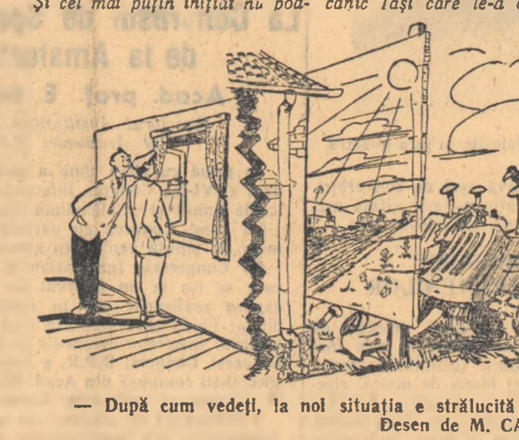
Și cel mai puțin inițiat nu poate să nu rămînă surprins de felul în care și-au eșalonat, planificat și executat reparațiile tovarășii din conducerea S.M.T.-Podu Iloaiei. Orice argument nu poate totuși justifica planificarea a 5751 ore reparații pentru 50 tractoare în luna septembrie, lună cunoscută ca fiind de vîrf în muncile din campania de toamnă. Apoi nimeni nu mai poate fi surprins dacă am adăuga că într-adevăr în luna septembrie au fost consumate 2299 ore reparații în atelier și brazdă la care se mai adaugă orele consumate la reparația generală a două tractoare încă neterminate. O analiză amănunțită ar scoate la iveală faptul că în această campanie, zi de zi nu au lucrat decît 32 de tractoare din cele 50. La ora actuală tovarășul director declară că toate tractoarele funcționează în afara celor 8 ce se află în stație pentru reparații, lucru ce de altfel nu se prea împacă cu realitatea. În primul rînd în stație sînt 9 tractoare, iar la ședința de lucru din dimineața zilei de 9 octombrie tot el a fost cel care a anunțat că în cîmp sînt defecte încă alte cîteva tractoare și anume: 3 la brigada a doua, 2 la brigada a treia, 3 la brigada a cincea, 2 la brigada a șasea și alte două la brigada a șaptea.

E drept că în această privință stațiunea a avut și are greutăți destule. Dacă lîngă cele 720 de ore din luna septembrie, în care tractoarele au stat din lipsă de piese, adăugăm și neglijența, nu o dată condamnată și criticată, a Centrului mecanic Iași care le-a executat lucrări de reparații de proastă calitate, ar fi de ajuns. O greutate care s-a resimțit mult și în această campanie a fost lipsa cadrelor calificate, prin plecarea în armată, încă din iarnă, a 25 de tineri, care nu au fost în întregime suplinîți de elevii practicanți și celelalte forțe venite în sprijinul stațiunii. Conducerea S.M.T.-Podu Iloaiei se pare însă că nu a tras învățămintele necesare din acest neajuns. Cei 11 elevi ucenici pe care-i pregătește sînt încă prea puțini pentru nevoile mari și urgente de cadre ale stațiunii.

Se pune totuși întrebarea cum au muncit, cum muncesc totuși tractoriștii în această campanie? După cum spune proverbul: „Nu e pădure fără uscătură", unii bine, alții prost. Sînt la S.M.T.-Podu Iloaiei tractoriști de frunte ca Dumitru Adam, Gheorghe Gociman, Constantin Jurea, sau ca cei din brigăzile conduse de Mihai Mihai și Gheorghe Gurzun, care au realizat pînă la 6 octombrie cîte 80 și chiar cîte 110 hantri. Dar nu mai

ION ȘERBU

(Continuare în pag. 3-a)

— După cum vedeți, la noi situația e strălucită!...

Desen de M. CARANFIL

LUNA MARII PRIETENII

Interviu cu I. L. Andronikov

Am venit la hotel la o oră despre care s-ar putea spune că era oarecum matinală. Teama de a fi ales un moment nepotrivit pentru a sta de vorbă cu omul de cultură sovietic I. L. Andronikov mi-a fost risipită de imaginea plină de însuflețire a holului micuț de la etajul trei. Pe un fotoliu, A. P. Maresiev răsfoia presa romînească de dimineață, A. M. Room înfrunta asaltul unui ziarist în vreme ce G. Z. Ioanisian scria de zor (mă gîndeam că-i probabil „victima" vreunui alt coleg de breaslă). Surizător, cu aceeași bună dispoziție pe care a afișat-o în toate împrejurările în care l-am cunoscut, I. L. Andronikov s-a declarat dispus să acorde un interviu.

Într-o asemenea împrejurare ziaristul nu mai așteaptă invitații suplimentare. L-am rugat — conștient de vastitatea terenului — să-mi spună cîte ceva despre tinerii scriitori sovietici.

— O să încep cu un fapt. În timpul războiului un poet foarte tînăr a scris versuri deosebit de frumoase. A. Tolstoi și A. Korneiciuk, l-au cunoscut și s-au îngrijit ca el să studieze și să obțină bursă. Se putea spera că apăruse un „copil minune". Totuși existau întrebări: acest talent surprinzător la băiatul respectiv va fi la fel de surprinzător atunci cînd el va deveni matur? Sau: cînd va crește va fi la fel de talentat? Prietenii lui erau frămîntați de aceste întrebări. Cînd a terminat școala a venit în vizită la mine. Mi-a cerut sfatul într-o problemă dificilă și anume dacă să intre la Institutul de literatură. Eu nu l-am sfătuit să facă acest pas. I-am spus să-și aleagă oricare altă profesie cu convingerea că acest lucru nu-l va putea împiedica să fie un bun scriitor. A ascultat sfatul meu și a devenit arheolog. Cea mai mare parte a timpului și-o petrece în expediții științifice. Pleacă pentru vreme îndelungată din Moscova, muncește și trăiește în colectiv. Aceasta nu-l împiedica să scrie versuri. Versurile sale mărturisesc însă cunoașterea lumii, gîndurile și sentimentele unui tînăr savant în fața fenomenelor vieții. Poezia lui s-a îmbogățit, a devenit mai veridică. Versul lui definește o poziție precisă în viață. Poate vă interesează numele lui...

— Da, desigur...

— ...Se numește Valentin Berestov. În curînd îi va apare un volum de versuri. De cîte ori ne întîlnim își amintește de discuția noastră.

— Se poate deduce de aci că studiul literar nu este menit să joace un rol important în formarea unui tînăr scriitor?

— Nicidecum. Nu încape îndoială că studiul literar este necesar, indispensabil. Dar poetul are nevoie de cunoștințe largi, de înțelegerea profundă a vieții. Or aceasta se poate realiza prin prezența în frămîntările vieții și nicidecum privind viața din afară. Tînărul scriitor trebuie să trăiască și să simtă ceea ce trăiește și simte însăși poporul. Majoritatea tinerilor scriitori sovietici înțeleg acest lucru. Cum se reflectă aceasta vă voi spune referindu-mă la revista „Iunost" (Tinerețe) care apare la Moscova și la activitatea căreia particip...

În cameră intrase neobservată E. K. Osipova. Ea intervine:

— Foarte bună revistă. De altfel o găsești greu la chioșcuri căci este foarte căutată. Tovarășe Andronikov, să ne ajuți să obținem mai multe abonamente...

I. L. Andronikov o asigură că-i va da o mînă de ajutor ca să ob-

EDGARD OBERST

(Continuare în pag. 3-a)

Vizitele delegației de vechi militanți ai P.C.U.S.

Membrii delegației de vechi militanți ai P.C.U.S. în frunte cu P. G. Moskatov și-au continuat sîmbătă dimineața vizitele în Capitală.

Oaspeții au luat parte la conferința de partid a raionului „V. I. Lenin".

Participanții la conferința raională au primit cu multă însuflețire pe vechii militanți ai gloriosului P.C.U.S.

Înapoiați la reședința ce le-a fost rezervată, membrii delegației de vechi militanți ai P.C.U.S au primit vizita delegației oamenilor de știință și cultură din U.R.S.S., condusă de V. N. Stoletov care participă la manifestările din cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice. Membrii celor două delegații — soli ai poporului sovietic care ne vizitează țara — s-au întreținut îndelung.

Tot în cursul zilei de sîmbătă la Institutul de Gereatrie unde își desfășoară o parte din activitatea sa științifică acad. prof. dr. C. I. Parhon, oaspeții au fost salutați de ilustrul om de știință și de prof. univ. dr. Anca Aslan, directoarea institutului.

(Agerpres)

O ȘCOALĂ care nu trebuie uitată

Zilele trecute am revăzut localul fostului Liceu de băieți din Blaj, între zidurile căruia a luat ființă cea mai veche școală secundară în limba romînă din țara noastră. Era prin toamna anului 1754, cînd după lungi eforturi și lupte pentru drepturi sociale și naționale, romînii ardeleni primeau încuviințarea habsburgilor de a-și deschide școli. Data a rămas memorabilă, marcînd începutul întregii școli secundare în limba romînă, cu mulți ani înaintea ctitoriilor de acest gen datorate lui Asachi în Moldova și lui Gheorghe Lazăr în Muntenia. Lua naștere atunci un focar de cultură și de luminare a poporului oropsit, a iobagilor care n-aveau dreptul să învețe scrisul în limba lor de baștină. Între ei și fulgerele culturii se interpuneau împăratul, baronii și conții, spoliatorii mai mari sau mai mici, de toate națiile, care se temeau că, apucînd o dată biciul luminii în mîinile sale, poporul de jos îl va întoarce împotriva lor. Temerea le era justificată. Cu toate acestea, Maria Tereza, stăpînitoarea de atunci a imperiului austro-ungar, a fost nevoită să aprobe, sub presiunea continuă și insistentă a claselor de jos, deschiderea școlii de la Blaj. Ctitorii acestui locaș de cultură spuneau în actul de deschidere: „Lîngă toate acestea neîncurmată școala de obște va fi tuturor de toată vîrsta, de cetanie, de cîntare și de scrisoare, nici o plată de la ucenici așteptîndu-să".

Astfel începeau școlile care în scurt timp au devenit cunoscute învățăceilor din întreaga Transilvanie. La 19 octombrie 1754, puțin timp după deschidere, „școala de obște" (viitoarea școală normală), în care se preda numai romînește, număra 79 de elevi, iar „școala latinească" (viitorul gimnaziu și apoi liceu), care se afla în aceeași clădire (în ea se preda latina, maghiara și diversele ramuri ale științei) număra 74 de elevi. Au venit apoi și dascălii cu renume, a căror serie celebră începe cu învățații „Școlii ardelene" Samuil Micu, Gheorghe Șincai, Petru Maior.

Printre cei care au studiat aici, ucenicul schimbîndu-se apoi în profesor, a fost și Timotei Cipariu, fiul unor țărani necăjiți, cel care a învățat singur, pe lîngă limbile clasice, toate limbile moderne europene, precum și cîteva limbi orientale, (în care a și scris) cel care se ducea călare la Constantinopol după cărți și manuscrise rare, viitorul președinte al Societății Academice, devenită apoi Academia Romînă. (În paranteză fie spus, pe casa bătrînă în care a muncit zeci de ani cărturarul, Academia noastră încă nu s-a gîndit să așeze o placă comemorativă). Tot aici a studiat Aron Pumnul, dascălul lui Eminescu, autorul „Lepturariului", la care poetul ținea foarte mult. Cred că sub influența acestui dascăl, atras de școlile blăjene ca de un miraj, Eminescu a făcut acel drum lung și obositor pe jos, din Moldova pînă spre inima Transilvaniei. Se spune că ajuns pe dealul de deasupra orășelului de la îmbinarea Tîrnavelor s-ar fi oprit la teiul pe care elevii mai tîrziu l-au și numit „teiul lui Eminescu", s-a descoperit și a exclamat: „Te salut din inimă, mică Romă!" De fapt, școlile, cu prea multa lor greacă și latină, pînă la urmă, l-au ispitit mai puțin decît poveștile „măgărarului", Ion Mihu, de la seminar, un țăran din Veza, sat din care era și Filimon Ilia, căruia poetul i-a dedicat poezia „Amicului F. I.".

Șirul celor care au învățat aici e lung. În afara miilor de dascăli răspîndiți în satele întunecate ale Ardealului de atunci, am putea număra încă multe nume de profesori, oameni de știință, de ingineri, de muzicieni și scriitori care și-au tocit coatele pe băncile acestei instituții școlare blăjene.

Aici s-a pus la cale proclamația de la 1848, citită pe Cîmpia Libertății, în fața mulțimii de peste 40.000 de oameni și în prezența lui Bălcescu, Alecu Russo, Alexandru Ioan Cuza, Vasile Alecsandri și a altor pașoptiști veniți de peste munți. De asemenea aici au venit în 1911, la serbările „Astrei", Caragiale, Coșbuc, St. O. Iosif, Aurel Vlaicu, Octavian Goga, Emil Isac și alți reprezentanți ai literelor și culturii romînești. Mult mai tîrziu „școala de obște" — devenită școala normală de învățători — s-a mutat într-un local nou. „Școala latinească", liceul, a funcționat însă între zidurile acestea masive, conștiente parcă de greutatea vremii scurse, purtată pe umeri, pînă în 1948. Dintre lucrurile interesante ale școlii s-ar putea aminti, în afara societății de lectură „Timotei Cipariu", veche de peste 80 de ani, și a bibliotecii, interesante colecții muzeale, de pietre și animale, precum și ierbarul lui Ambrozie Chețan. Acest ierbar cuprindea foarte multe plante, atît cu numele latin cît și cu cel popular, fiecare fiind întovărășită de cîteva versuri, căutate în

ION BRAD

(Continuare în pag. 3-a)

Pe cîmpul experimental al fabricii de zahăr din Tg. Mureș toamna a adus preocupări deosebite pentru inginerul Nicolae Cosma. El cercetează acum cu mare atenție rezultatele muncii de o vară în culturile comparative de sfeclă. Poate că și anul acesta va obține o sămînță de elită, cu calități superioare.

Foto: R. COSTIN

La deschiderea cercurilor politice U.T.M.

Prima lecție

Lumina electrică n-a pătruns încă în sătucul din inima Bărăganului și cele trei lămpi luminează cam slab încăperea spațioasă. Cu toate acestea, stăruie aici o atmosferă de sărbătoare. Un eveniment frumos pentru tinerii colectiviști din satul Săpunari — deschiderea anului de învățămînt politic — a făcut ca în seara aceasta clădirea școlii să cunoască o vie animație. Unul cîte unul, intră pe ușă tinerii colectiviști din G.A.C. „Pămînt desțelenit".

Cu părul vîlvoi, intră un flăcău scund. Își reazimă biciușca într-un colț și apoi se așează pe bancă lîngă alt tînăr cam de-o vîrstă cu el.

— Ai venit Ionică? — îl întreabă șoptit, colegul.

— Da. M-am grăbit. De-abia am deshămat caii și am fugit încoace. Am uitat să las biciul acasă.

Grigore Ion are 16 ani, iar Toma Ilie e trecut de 15. Amîndoi s-au înscris la cercul politic și au ținut să fie punctuali din prima seară. Spre bucuria celor care au venit să deschidă anul de învățămînt, toți cursanții au fost prezenți.

Tovarășul Nichifor Gheorghe, președintele gospodăriei, a spus la deschidere cîteva cuvinte calde.

După aceea, Vasile Georgescu, secretarul comitetului U.T.M. din colectiva „Pămînt desțelenit" a dat cuvîntul propagandistului care a predat prima lecție „Scumpa noastră patrie — Republica Populară Romînă". Cursanții au urmărit cu interes lecția și în caietele lor noi-nouțe, au trecut primele notițe.

După terminarea prelegerii s-au înscris la cuvînt mulți tineri. Anghel Petre a propus ca în zilele cînd se țin lecțiile să se aibă în vedere faptul că tinerii sînt la cîmp pînă seara tîrziu. Pentru mobilizarea lor să fie numit pe rînd cîte un tovarăș care să-i anunțe din timp. El a criticat apoi faptul că dintre cei 27 de elevi, sînt numai trei fete. E o lipsă serioasă a comitetului U.T.M. din gospodărie că n-a știut să atragă cît mai multe fete în cercul politic.

În încheiere a luat cuvîntul tovarășul Costică Constantin, secretar al Comitetului raional U.T.M. Lehliu. El a promis cursanților că-i va sprijini. Comitetul raional U.T.M. va trimite din cînd în cînd cîte un activist pentru a-i ajuta în muncă pe propagandistul Ciocan Ion.

„Prima lecție" a cercului politic din G.A.C. „Pămînt desțelenit" din satul Săpunari, raionul Lehliu, a decurs bine. Rămîne ca în tot cursul anului tinerii să participe cu aceeași însuflețire la lecții și seminarii pentru ca la încheierea lui, roadele să fie cît mai bogate.

NICOLAE BARBU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

Intenții bune, dar... atît

Vechiul proverb „la pomul lăudat să nu te duci niciodată cu sacul" și-a dovedit și de data aceasta valabilitatea. Și iată cum:

Am vrut să scriu o informație despre deschiderea învățămîntului politic în organizațiile U.T.M. Am studiat în prealabil materialul documentar, planurile tematice și bibliografia primelor lecții.

Și ca informația să fie mai „puternică" mi-am zis să nu mă duc la întîmplare ci să aleg o organizație cu activitate mai rodnică și care a obținut anul trecut rezultate bune.

Comitetul orășenesc U.T.M. Cluj m-a informat că pentru deschiderea noului an de învățămînt politic cel mai bine s-a pregătit organizația U.T.M de la Uzinele Carbochim. Așadar acolo am să merg, mi-am zis.

5 octombrie, orele 14,30 m-a găsit la poarta Carbochimului. Voiam să fiu punctual (ca un bun cursant) să mai stau de vorbă cu oamenii, să-i văd cum sosesc, ce gînduri îi preocupă. Dar, ghinion. Portarul nu știa nimic despre o astfel de ședință, iar cei din biroul U.T.M. nu sosiseră. Abia la „fix" (orele 15) cînd era stabilită deschiderea cercurilor politice a sosit și tov. Manciurla, secretarul organizației de bază U.T.M. M-a primit amabil, cu bună voință (deși vizibil forțată) și încă din curte a început să-mi povestească:

— Noi am început pregătirile de mult, chiar imediat după încheierea anului trecut de învățămînt politic. De atunci analizînd activitatea propagandiștilor ne-am gîndit la cei care să-i recrutăm pentru noul an. Așa se face că din cei 6 propagandiști selecționați pentru cercurile care vor funcționa anul acesta trei au mai îndeplinit această muncă.

Apoi cu mîndrie mi-a povestit despre pregătirile propagandiștilor, despre faptul că aproape trei sferturi din tinerii uzinei s-au înscris la cele 6 cercuri politice, despre proiectata adunare U.T.M. care va preceda deschiderea învățămîntului, și care va avea ca ordine de zi tocmai această temă, pentru a mai convinge pe unii chiar „în ultimul moment".

Cînd i-am spus însă că vreau să particip și eu la ședința de deschidere, la prima lecție și eventual să scriu despre acestea, tov. Manciurla și-a mai pierdut din elocvență.

Începu grăbit cu un dar.

„...dar să vedeți, nu știu dacă o să aveți noroc... dacă o să puteți realiza acest lucru pentru că..." Și a înșirat un pomelnic întreg de „motive" că pentru această dată, zi și oră sînt fixate alegeri sindicale, că nu au primit temele primelor lecții decît cu două zile în urmă și numai un propagandist s-a putut pregăti etc. etc.

Cu alte cuvinte:

Intenții bune, muncă intensă pînă în ultimul timp cînd... s-au poticnit.

De ce această poticneală?... Pentru că tov. Manciurla, secretarul organizației U.T.M., a neglijat cîteva probleme „de amănunt" și anume: legătura cu conducerea întreprinderii, cu organizația de partid și cea sindicală pentru stabilirea zilei în care să se deschidă cercurile; nu s-au mobilizat cum se cuvine cursanții. Apoi nici comitetul orășenesc U.T.M. nu s-a preocupat suficient de ajutarea acestei organizații, pentru a putea să deschidă în bune condițiuni cercurile și cursurile politice.

Corespondent
NICOLAE DUMITRESCU

Să cunoaștem istoria tehnicii

„Peștera comorilor"

Intr-o clădire din Parcul Libertății din București s-a deschis Muzeul tehnic, din cadrul centrului de Documentare tehnică al Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice.

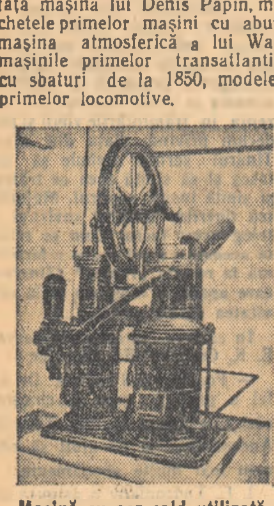
Muzeul este o adevărată „peșteră a comorilor" unde fiecare obiect expus trezește interes și admirație pentru geniul inventiv al constructorului și admirație față de o serie din marii înaintași ai tehnicii actuale care cu mijloace puține însă înzestrați cu scînteia inspirației și cu dirzenie au pus bazele unor ingenioase realizări ale tehnicii.

Spre deosebire de un muzeu obișnuit, o mare parte din obiecte pot fi cercetate în timpul funcționării, făcîndu-ne să înțelegem și să reținem mai bine fenomenul pe care îl ilustrează.

Pe pereții muzeului este expus un material bogat ilustrativ cuprinzînd portretele marilor oameni de știință și inventatori precum și reprezentarea momentelor celor mai caracteristice legate de opera lor: astfel mașinile și aparatele expuse își pierd caracterul lor impersonal și se leagă în memoria noastră de figurile celor care le-au inventat.

DE LA HERON LA TURBINELE CU ABURI MODERNE

Intr-un colț al muzeului am văzut funcționînd cea mai veche mașină cu aburi din lume: aelipila lui Heron. Un cazan cu apă în clocote dă aburi unei sfere de cupru cu două țevi din care iese aburul care prin reacțiune rotește sfera. Trecînd mai departe ne apare în față mașina lui Denis Papin, machetele primelor mașini cu aburi, mașina atmosferică a lui Watt, mașinile primelor transatlantice cu sbaturi de la 1850, modelele primelor locomotive.

Mașină cu aer cald utilizată în trecut pentru pomparea apei

In muzeu mai sînt păstrate cilindrul primei mașini cu abur adusă în țară, care a fost montată în moara cu foc de la Colentina, pompele de la „stabilimentul fîntînilor", mașina care acționa presele la monetărie, mașinile de la Grozăvești care luminau bulevardele.

Expoziția este dominată de silueta impunătoare a căldării Babcock care fusese montată la Grozăvești în 1912. Interiorul ei poate fi cercetat cu de-amănuntul datorită faptului că este luminată cu becuri puternice.

ROATA CU FACAIE ȘI TURBINA PELTON

Este surprinzătoare asemănarea dintre lingurile de lemn montate pe roata unei mori țărănești (pe care o putem vedea funcționînd în mărime naturală) și cupele rotorului unei turbine Pelton de construcție modernă asemănătoare cu cea montată în sala de la parter împreună cu un uriaș alternator. In muzeu se mai pot vedea machetele unor hidrocentrale cu turbine Francis și Kaplan.

DE LA MOTORUL LUI VLAICU LA I.A.R. DE 100 C.P.

Motoarele de aviație sînt reprezentate de „Gnome-Rhone-ul" cu cilindrii în stea al lui Vlaicu și de motorul Anzani întrebuințat de Bleriot.

Vizitînd Muzeul tehnic din Capitală

Mai putem admira cîțiva cilindri răciți cu apă cu cămașă de cupru, iar la capătul celălalt al seriei istorice avem motorul I.A.R. cu cilindru în stea de 1.000 de cai și un motor Junkers-Juno cu 16 cilindri în V.

AUTOMOBILISM ȘI NAVIGAȚIE

Automobilul electric și automobilul cu aburi trezesc compătimirea noastră. Urmașii lor au fost puțini.

Cum vezi trăsurica cu motor cu benzină de pe la 1900 parcă auzi păcănitul strident al celor doi cilindri răciți cu aer și zornăitul lanțului care transmite mișcarea la roți.

Un colț al muzeului adăpostește modelele unor vase care ne fac imaginația să-și ia zborul: o galeră antică grecească, caravela lui Cristofor Columb, vaporul cu roți „Ștefan cel Mare", fregata cu 3 punți și 94 de tunuri a amiralului Ușacov, și, pentru a încheia seria, un cargobot și vasul de pasageri „Transilvania".

Istoria busolei ne este și ea prezentată, începînd cu figurina chinezească ce arată sudul și tabela cu cele 12 carturi chinezești botezate cu nume de animale, pînă la girocompasele și radiocompasele moderne.

CE LUMINĂ PREFERAȚI?

Puteți alege din colecția muzeului orice sursă de lumină începînd cu opaițul și terminînd cu lămpile luminiscente. Veți găsi lămpi de miner cu ulei de rapiță, carbid sau acumulatori, lămpi de petrol cu fitil sau cu manșon Auer, vestitele lămpi Carcel care luminau farurile în vremurile romantice ale navigației cu pînze, lămpi cu arc electric, lămpi cu filament de cărbune de bambus.

O CENTRALĂ TELEFONICĂ AUTOMATĂ IN FUNCȚIUNE...

...surprinde pe cel care o vede pentru prima oară. Funcționarea sigură și grăbită a selectoarelor și releelor care fac legătura între cel care cheamă și chemat trezesc admirația față de această capodoperă a automatizării.

Alături de centrala telefonică mai găsim și o colecție de aparate telegrafice începînd de la modelul lui Morse montat pe o ramă de tablou și terminînd cu teleimprimatoarele moderne care se aseamănă cu niște mașini de scris mînuite de fantome.

Aparatele de telefonie cu curenți purtători permit ca pe același fir să se poată efectua simultan cîteva zeci de convorbiri.

Radiolocația nu este uitată nici ea, împreună cu televiziunea.

Unul dintre primele motoare de tramvai folosite în țara noastră

„PARADISUL" ELECTRICIENILOR

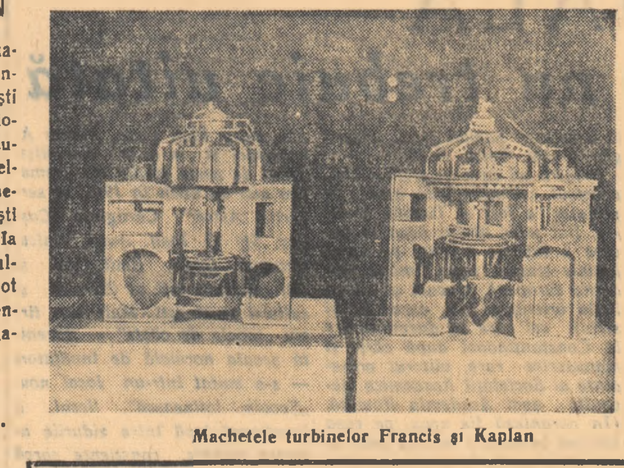
Muzeul posedă o colecție de mașini electrostatice de cele mai diverse tipuri. Intîlnim bastonul de sticlă și blana de pisică, electroforul, sfera de sulf a lui Otto de Guerike, sfera de sticlă Nollet, toate acestea în stare de funcțiune, mașinile Wimshurst produc trăsnete în miniatură de toată frumusețea.

Toate numele savanților din manualele de fizică sînt ilustrate cu cel puțin cîte un aparat. Este păstrată mereu vie amintirea lui Lomonosov, Lenz, Ampère, Ohm, Daniel, Franklin, Faraday, Oersted, Leclanche, Gramme și alții.

Producția, transportul și distribuția energiei electrice este tratată pe larg cu machete de diferite tipuri de termocentrale, hidrocentrale ș.a. In expoziție sînt montate în mărime naturală o parte din vechea termocentrală de la Grozăvești. Mai sînt expuse cîteva din primele instalații energetice de la noi din țară. Muzeul are o colecție completă de mașini electrice începînd cu mașina cu magnet rotativ a lui Pixi.

S-ar mai putea spune foarte multe despre sutele de exponate pe care le găsim în muzeu. Dar, legat de aceasta, aș vrea să vă fac — dragi cititori — o ultimă recomandare: Muzeul este deschis duminică toată ziua pentru marele public iar în timpul săptămînii, diminețile numai colectivelor cu delegații.

Ing. A. NEGRU

Machetele turbinelor Francis și Kaplan

Aflați că...

...în stratosferă, (spre deosebire de ceea ce se întîmplă în atmosferă), temperatura cea mai scăzută, adică gerul cel mai năprasnic, domnește deasupra ecuatorului și că deasupra polurilor găsim temperaturile cele mai ridicate.

...fulgerele se datoresc unor diferențe de potențial care ating uneori 1 miliard de volți, sau chiar mai mult, iar intensitatea curentului acestor descărcări este de cca. 20.000 A. Cu toate acestea energia lor electrică este foarte mică fiindcă durata unui fulger nu depășește cîteva fracțiuni dintr-o secundă.

...pietrele prețioase ca, rubinul și safirul, nu sînt nimic altceva decît oxid de aluminiu colorat de urmele altor acizi metalici.

...zincul poate fi recunoscut prin aceea că pîrîie cînd e îndoit. Aceste zgomote sînt produse de către cristalele mici din structura metalului care se freacă între ele.

pentru TOȚI

ȘTIINȚA ROMÎNEASCĂ peste hotare

La Congresul de Spectroscopie de la Amsterdam

Acad. prof. E. Bădărău

Directorul Institutului de Fizică al Academiei R.P.R.

In urmă cu cîtva timp a avut loc la Amsterdam al VI-lea Congres Internațional de Spectroscopie numit și „Colloquium Spectroscopicum".

La acest Congres au participat circa 600 oameni de știință veniți din aproape 30 țări.

La Congresele Internaționale de Spectroscopie care se țin la un interval de circa 3 ani sînt expuse realizările noi în spectroscopie (domeniu al fizicii care studiază structura materiei cu ajutorul spectrelor de emisie și absorbție — N.R.). La acest Congres, R.P.R. a trimis o delegație de specialiști compusă din Acad. Bădărău, conf. univ. M. Giurgea și prof. univ. Constantin Mihul.

Participanții la congres au ascultat circa 100 comunicări din spectroscopie pură și aplicată, comunicări care au fost în cea mai mare parte urmate de discuții largi.

Este interesant de observat că majoritatea comunicărilor au avut o latură aplicativă fiind bine cunoscută importanța spectroscopiei pentru agricultură, medicină, biologie etc.

Delegații țării noastre au făcut și ei 3 comunicări („Descărcarea în forță de înaltă frecvență ca izvor spectral" — „Rotirea liniilor spectrale" și „Spectre de fluorescență a unor petroluri lampante") care s-au bucurat de un interes vădit întrucît ele au fost urmate de multe întrebări și vii discuții.

Totodată, ele au determinat și o interesantă corespondență între laboratoarele noastre din București și cele din străinătate în vederea lămuririi unor anumite probleme.

Paralel cu acest congres a fost organizată și o expoziție a aparaturii spectroscopice, unde mai multe firme au expus o serie de aparate interesante care au permis specialiștilor să constate enormul progres al tehnicii în acest domeniu. O expoziție cuprinzînd cărțile cele mai moderne în spectroscopie a dat posibilitatea participanților să se documenteze temeinic în acest domeniu.

In concluzie, cel de al VI-lea Congres Internațional de Spectroscopie a fost de un mare folos pentru specialiștii din diferite țări care s-au putut orienta complect asupra progreselor importante realizate de spectroscopie.

La Simposionul de Poliomielită de la Bologna

Conf. univ. dr. N. Cajal

Director adjunct al Institutului de Inframicrobiologie al Academiei R.P.R.

Intre 20 și 23 septembrie a.c s-au desfășurat la Bologna lucrările celui de-al 4-lea simposion al Asociației Europene de luptă împotriva Poliomielitei.

La simposion au participat specialiști veniți din 22 țări. Țara noastră a fost reprezentată de o delegație constituită din Acad. Șt. S. Nicolau, șeful delegației, Acad. Al. Rădulescu, Prof. M. Voiculescu, Prof. I. Mesrobeanu și Conf. univ. N. Cajal.

La lucrările congresului ce s-au axat pe trei mari probleme (vaccinația antipoliomielitică, parapoliomielitele și tratamentul sechelelor poliomielitice) delegația noastră a adus 8 interesante comunicări și a participat activ la discuții.

Comunicările romînești, ca și punctele de vedere susținute în discuții și care au arătat concepția cercetătorilor din țara noastră asupra căii de administrare a vaccinului, asupra posibilităților de creștere a stării de rezistență prin herpetizare, asupra mecanismului imunității tisulare, asupra legăturilor dintre virusurile poliomielitice și virusurile Coxsackie, asupra aspectului clinic ca și al tratamentului chirurgical al sechelelor — au fost urmărite cu atenție și apreciate de participanți. Lucrările romînești vor apare de altfel în volumul special al acestui simposion.

Atît în timpul simposionului cît și în decursul diferitelor întîlniri delegații țării noastre, care au fost primiți cu multă cordialitate și considerare, au putut avea discuții particulare științifice interesante, au legat prietenii și relații de colaborare cu reprezentanții celorlalte țări.

Ca o prețuire a științei din patria noastră, primarul Bolognei a oferit în mod solemn una din medaliile comemorative ale simposionului Academicianului Șt. S. Nicolau, șeful delegației romîne. Aceeași caldă primire a fost făcută de altfel oamenilor de știință din patria noastră și în numeroasele clinici și institutii medicale pe care le-au vizitat după terminarea simposionului, la Bologna, Roma, Arricia, Milano și Torino.

Tehnica atomică

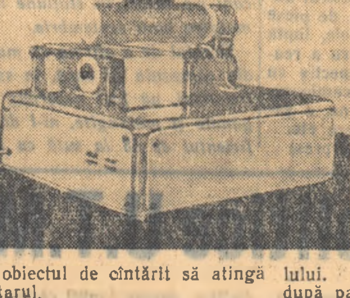
Cîntărim fără cîntar...

Cred că astăzi a devenit anacronică sau cel puțin nepotrivită afirmația după care „fizica este tehnica zilei de mîine". In această epocă cînd au fost descoperite căile prin care pot fi dobîndite uriașele energii ce sălășluiesc în sînul atomului, fizica este nu numai știința care studiază fenomenele fizice, ci „baza tehnicii zilei de azi".

Aplicațiile practice ale energiei atomice pe care le poți vedea în cadrul expoziției „Folosirea energiei atomice în scopuri pașnice" din Moscova — vin să complecteze această imagine.

Continuînd expunerea principalului aparataj atomic existent în expoziție vă prezentăm astăzi un „cîntar atomic".

Pentru fiecare dintre noi, noțiunea de cîntar este legată de cea de „platan". Dar la acest așa-zis „cîntar atomic" pe care vi-l prezentăm, nici nu este necesar ca obiectul de cîntărit să atingă cîntarul.

Aparatul pe care-l puteți vedea în figura alăturată este destinat măsurării continue a greutății substanțelor aplicate pe țesături în procesul de producție. Aparatul mai poate fi utilizat pentru determinarea greutății acoperirilor în producția de țesături cauciucate, de înlocuitori al pielii ca și pentru măsurarea greutății substanțelor aplicate pe țesături sub forma de apreturi.

Cum funcționează acest așa-zis „cîntar atomic"?

Aparatul lucrează pe principiul absorbției razelor Beta. Gradul de absorbție al razelor Beta depinde de greutatea materialului. Intensitatea radiațiilor după parcurgerea materialului se măsoară cu o cameră de ionizare care emite un curent electric. Din camera de ionizare curentul este amplificat și pe un cadran special este indicată greutatea materialului în grame/m^2.

IOSIF ȘEFER

Adevărul despre „năluciri"

Cînd v-ați aplecat să ridicați un obiect căzut pe jos și v-ați ridicat după aceea brusc, nu vi s-a întîmplat ca în fața ochilor lumina să se întunece sau puncte mici ca niște stele să vă joace în sus și în jos? Ce credeți: se întunecase dintr-o dată afară, sau răsăriseră în plină zi stelele? Bineînțeles, nici una, nici alta. Afară continua să strălucească soarele, iar totul nu era decît o închipuire. A durat o clipă și vălul negru, ceața sau punctele luminoase dispăruseră. Au existat ele oare într-adevăr, sau totul se datora unor anumite cauze? Răspunsul e simplu: de vină era doar modificarea presiunii sîngelui din cauza schimbării bruște a poziției corpului.

Dar se mai întîmplă uneori să întîlnim oameni care să susțină cu tărie că aud voci, că văd obiecte, că simt mirosuri, care în realitate să nu existe. Asemenea ciudățenii impresionează mult pe acei oameni care nu cunosc adevărata lor cauză.

In cele ce urmează vă vom prezenta însă părerea științei, a medicinii, care a reușit să lămurească pe deplin cauza acestor ciudățenii.

★

In mod obișnuit, la omul sănătos, cu creierul și simțurile sănătoase, lumea înconjurătoare se oglindește pe scoarța cerebrală așa cum este ea în realitate. Dar, în cazul unor boli, care vatămă creierul sau simțurile, lucrurile se schimbă. In acest caz, simțurile ne pot înșela și creierul nu va mai oglindi exact lumea înconjurătoare. Simțurile vătămate pot arăta o lume care nu există în realitate ci numai în închipuirea noastră. Asemenea închipuiri asupra unor lucruri care nu există, poartă numele de năluciri, vedenii sau halucinații.

De obicei, cele mai întîlnite halucinații sînt de domeniul văzului sau al auzului. In astfel de cazuri, bolnavului i se năzărește, de pildă, că vede diferite lumini, scîntei de diferite culori, cercuri care i se par de foc. Alteori, bolnavului i se pare că vede cîini, pisici, șerpi sau oameni cu chipuri dușmănoase, care-i vor răul. Asemenea năluciri le întîlnim mai ales la oamenii care suferă de boala numită „delirul de persecuție".

Alți bolnavi cu halucinații își închipuie că văd figuri de „sfinți" care le și vorbesc, mîngîindu-le suferința.

In sfîrșit, nălucirile mai pot apare și la simțul pipăitului. Bolnavilor li se pare că simt atingeri, lovituri, arsuri. Nici simțul mirosului nu e scutit de năluciri, iar șirul nesfîrșit de halucinații cuprinde chiar și pretenția unor bolnavi precum că ei ar fi de aur, de sticlă sau chiar de hîrtie.

Cum se explică toate acestea?

Noi știm, cît de mare este influența creierului asupra activității întregului organism. I. P. Pavlov a demonstrat în lucrările sale că fără participarea creierului nu este posibilă nici o activitate a nici unui organ din corpul nostru. El a dovedit că tot ce face omul cu voia sau fără voia lui, se află sub conducerea și sub controlul creierului. Legătura dintre creier și restul organelor din corp se face cu ajutorul nenumăratelor fibre nervoase răspîndite în tot corpul. In mod permanent creierul transmite ordine și primește rapoarte.

Cîtă vreme scoarța creierului nu este tulburată, simțurile noastre oglindesc în mod fidel lumea înconjurătoare și starea unor organe interne ale corpului. E de ajuns însă ca scoarța creierului să sufere cîtuși de puțin, pentru ca simțurile să nu mai funcționeze cum trebuie, să ne informeze greșit și să dea naștere la vedenii sau orice fel de alte închipuiri.

Dar, acum cineva s-ar putea întreba cum putem dovedi că nălucirile, vedeniile depind de starea de sănătate sau de boală a scoarței creierului?

O dovadă că lucrurile se petrec așa o avem în faptul că atunci cînd chirurgii operează asupra creierului și lasă să treacă, cu ajutorul unor fire, un curent electric prin diferite părți ale scoarței cerebrale, bolnavul afirmă — cînd curentul atinge partea dinapoi, de la ceafă a creierului unde se termină firișoarele nervoase care vin de la ochi — că vede puncte luminoase, scîntei sau fulgere. Cînd curentul trece prin partea creierului din dreptul tîmplelor unde se termină firele nervoase plecate de la urechi, bolnavul pretinde că ar auzi pocnituri, șuierături sau chiar note muzicale. Iar dacă același curent va trece prin partea creierului dinspre creștetul capului, bolnavul va reclama că simte furnicături pe o parte mai mare sau mai mică a corpului său. Același curent trecut prin celelalte părți ale creierului, poate da bolnavului impresia că vede locuri cunoscute întîmplări din viața sa, persoane cunoscute sau chiar necunoscute, care-i fac semne, îi vorbesc, îl strigă pe nume.

Este limpede că în cazul în care anumite părți ale creierului se îmbolnăvesc pot apărea vedenii, năluciri. Aceste năluciri pot să apară și într-un creier sănătos dacă se folosește după cum am văzut otravă sau un curent electric.

Astăzi cînd pe undeva apare un om cu asemenea vedenii lumea din jurul său își dă seama că are de-a face cu un om care e bolnav. In trecut lucrurile se mai petreceau și altfel.

Arătările născocite de minți șubrezite de boală sau de oameni rău intenționați nu mai pot prinde astăzi, decît acolo unde oamenii sînt ușor de păcălit, șovăielnici și depărtați de lumina adevărată — știința.

In zilele noastre știința se răspîndește larg în masele muncitoare, iar acolo unde este răspîndită știința nu este loc pentru vedeniile minților șubrezite sau minciunile dușmanilor.

Dr. M. I. SAVEANU

„Varga fermecată"

Geologie

O creangă subțire de alun, tăiată într-o noapte cu lună plină, după rostirea unor descîntece, aceasta era „varga fermecată" cu care șarlatanii încercau să înșele buna credință a oamenilor naivi atribuindu-i „calitatea" de a descoperi comori.

Iată însă că știința dispune în prezent de mijloace și metode cu care poate descoperi comorile care bine înțeles nu sînt de aur ci sînt zăcăminte de minereuri, de petrol sau de sare — adevărate comori pentru economia națională.

Astăzi „varga fermecată" nu e o poveste științifico-fantastică sau vreun basm pentru copii, ci doar o poreclă dată unui procedeu folosit în mod curent în cercetările geologice.

Ideea care stă la baza procedeului constă în aceea că viteza propagării sunetului printr-un mediu crește cu cît crește și rezistența mecanică a acelui mediu.

Astfel în corpuri lichide și solide sunetul se propagă mai repede decît prin gaze. Printr-un teren omogen, viteza sunetului este de 15 ori mai mare decît printr-un teren accidentat, iar în rocile vulcanice cu mare rezistență mecanică sunetul atinge 6.000 metri pe secundă.

Cum este folosit acest principiu în practică?

Să presupunem că geologii doresc să știe la ce adîncime începe un strat de pămînt mai dur. Ei îngroapă atunci o mică cantitate de explozibil în pămînt și așează la o oarecare distanță de acolo cîteva microfoane mici. Zgomotul produs de explozie ajunge la microfoane pe două căi: (fig 1) o dată pe un drum direct, în linie dreaptă, și a doua oară prin reflexie izbindu-se de stratul de pămînt mai dur. Se înțelege că ultimul traseu este cu atît mai lung, cu cît stratul căutat se găsește la o adîncime mai mare. Pentru a se stabili cu precizie adîncimea mai rămîne să se determine doar diferența de timp în care s-a propagat sunetul direct și cel reflectat. Acest lucru se face pe cale electrică.

Același procedeu este folosit pentru descoperirea zăcămintelor de sare, operație cu atît mai importantă cu cît alături de sare se găsește deseori și petrol. In aceste măsurători (fig. 2), microfoanele se așează în cerc la egală distanță în jurul locului explozei și se stabilesc timpurile după care sunetul exploziei ajunge la fiecare microfon. Ele sînt bineînțeles numai atunci egale dacă terenul prin care s-a propagat sunetul este omogen. Dacă în unul din drumurile sunetului se află însă un depozit de sare, atunci timpul de propagare respectiv se scurtează mult. Deoarece aceste încercări se întind uneori pe suprafețe foarte mari, microfoanele nu sînt legate de locul cu aparatele de măsură prin cabluri, ci fiecare din ele are cîte un mic emițător și comunică semnalele electrice pe calea undelor radiofonice.

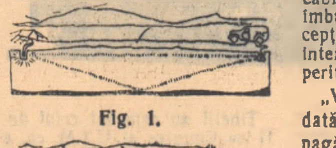

Fig. 1.

Fig. 2.

Una din cele mai mari cuceriri ale ultimelor decenii, undele electromagnetice au fost puse și ele în slujba cercetărilor geologice, deoarece de la descoperirea lor s-a stabilit că ele sînt reflectate de straturile metalice. Această calitate s-a dovedit extrem de prețioasă pentru descoperirea zăcămintelor metalifere.

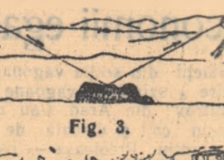

Fig. 3.

Fig. 4.

Emițătorul din stînga (fig. 3) radiază un fascicol foarte concentrat de unde îndreptate în jos. Dacă undele întîlnesc zăcămîntul, ele sînt reflectate în sus, spre dreapta, unde sînt prinse de un receptor. Din înclinările instalațiilor de emisie și recepție ca și din distanța dintre ele se stabilește cu mare precizie unde se găsește zăcămîntul căutat.

La acest procedeu undele trebuie foarte precis dirijate și totodată concentrate într-un fascicol cît mai strîns. Din această cauză se lucrează cu unde foarte scurte. Foarte interesante sînt procedeele folosite pentru descoperirea cablelor sau conductelor de mult îngropate și uitate sub pămînt. Iată cum se procedează într-un asemenea caz:

In figura 4 dreapta se poate vedea un mic emițător de antene-cadru, iar în urma lui un receptor cu același tip de antenă. Distanța dintre ele este atît de mare încît un sunet emis de emițător se aude în receptor foarte slab. Dacă aparatele ajung însă deasupra unei conducte sau unui cablu metalic, atunci recepția se îmbunătățește brusc și sunetul recepționat crește foarte mult în intensitate; cablul este descoperit.

„Varga fermecată", poreclă dată de fapt undelor care se propagă în linie dreaptă, și care permit descoperirea de bogății subterane, este astăzi un procedeu modern folosit în cercetările geologice.

Ing. I. VOICU

Realizări noi

Pompa electromagnetică

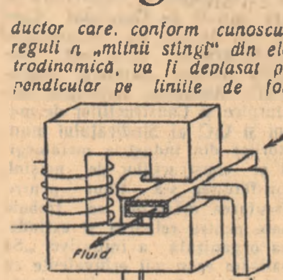
Marile progrese realizate în domeniul energiei atomice în ultimii ani au pus un mare număr de probleme cu totul noi în cele mai diferite ramuri ale tehnicii. Rezolvarea acestor probleme tehnice noi a dus la soluții dintre cele mai ingenioase și interesante. Astfel, problema realizării unor pompe absolut etanșe pentru substanțele radioactive a determinat apariția pompei electromagnetice care e cu totul deosebită ca aspect și concepție de toate celelalte tipuri de pompe cunoscute.

In unele reactoare atomice se utilizează ca agent purtător de căldură un metal topit, sodiul. Acest lichid, după ce preia căldura generată în reactor, e trecut într-un schimbător de căldură unde e întrebuințat la generarea de aburi dintr-un alt fluid, de pildă apa, cu care se acționează apoi turbinele.

Deoarece sodiul pe de o parte devine radioactiv prin contactul cu elementele reactorului, iar pe de altă parte, ajungînd în contact cu aerul, poate reacționa violent, circulația nu se poate realiza decît cu o pompă perfect etanșă.

Funcționarea pompei electromagnetice se bazează pe conductibilitatea electrică a fluidului. Ea e constituită dintr-un electromagnet puternic și un tub metalic prin care trece întreferul magnetului.

Prin tub trece fluidul care trebuie pompat. Pe tub, în dreptul întreferului, se conectează o sursă de curent continuu de joasă tensiune și de mare intensitate. Curentul trece prin fluid perpendicular pe liniile de forță magnetice. Porțiunea din fluid prin care trece curentul, reprezintă un conductor care, conform cunoscutei reguli a „mîinii stîngi" din electrodinamică, va fi deplasat perpendicular pe liniile de forță

magnetice și pe direcția curentului, deci pe direcția tubului. Astfel se realizează o acțiune continuă de pompare a fluidului.

Pompele electromagnetice au atins debite de 25 de litri pe secundă și presiuni de 10 atmosfere.

Ing. GH. VIȘINA

Cărți noi

In colecția „Știința învinge" a Editurii Tineretului au apărut:

I. BOGHIȚOIU — Telecomunicații prin fire.

M. SOLOMON — Pe căile chimiei.

I. ANDREI — Televiziunea.

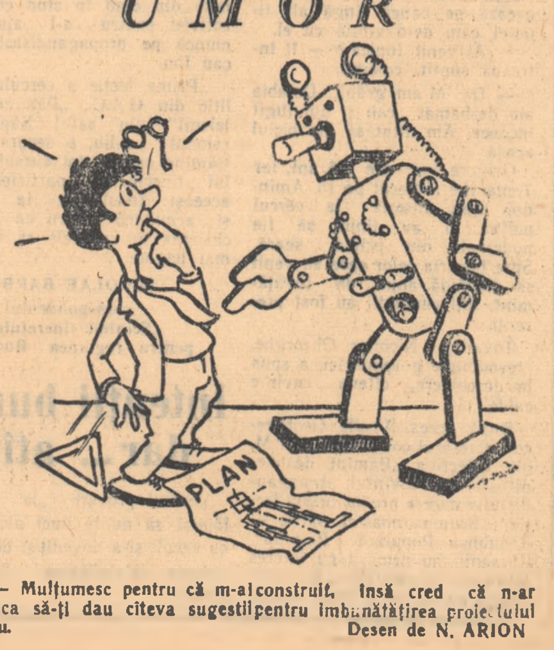
A. FLEGON — Mașinile agricole de-a lungul veacurilor.

G. A. ZISMAN — Lumea atomului.

L. STRAȘUN — Cinematografia.

GH. RADO — Asaltul zidului sonic.

UMOR

— Mulțumesc pentru că m-ai construit, însă cred că n-ar strica să-ți dau cîteva sugestii pentru îmbunătățirea proiectului meu.

Desen de N. ARION

LUNA MARII PRIETENII

Vizitele oaspeților

In cursul dimineții de sîmbătă, V. N. Stoletov, locțiitor al ministrului Invățămîntului superior din U.R.S.S., conducătorul delegației de oameni de știință și cultură sovietici care participă la Luna prieteniei romîno-sovietice, I. L. Andronikov și G. Z. Ioanisian, membri ai delegației, au făcut o vizită la Institutul de studii romîno-sovietic.

★

Sîmbătă dimineața, regizorul sovietic A. M. Room, maestru emerit al artei din R.S.F.S.R., a avut o întîlnire la Studioul cinematografic „Alexandru Sahia" cu conducerea Studioului „Alexandru Sahia" și cu regizori de film documentar.

★

A. P. Maresiev, Erou al Uniunii Sovietice, membru al Comitetului pentru apărarea păcii din U.R.S.S., a făcut sîmbătă dimineața o vizită la Comitetul național pentru apărarea păcii din R.P.R.

Oaspeți sovietici la Muzeul de artă populară

Un aspect din timpul vizitei

„Pentru a cunoaște un popor, tradițiile și obiceiurile sale, primul pas trebuie să fie vizitarea muzeului etnografic. Costumele sale, vasele de ceramică, sculpturile în lemn sînt mărturii ale fanteziei talentatului popor romîn".

Acestea sînt cuvintele pe care, tovarășa E. K. Osipova, membră a delegației sovietice care ne vizitează țara le-a înscris printre altele în cartea de impresii a Muzeului de artă populară în urma vizitei făcute.

Vizitînd muzeul, oaspeții au putut vedea dezvoltarea artei poporului nostru începînd din feudalism, trecînd prin capitalism și pînă în faza actuală — a construcției socialismului.

R. Ș.

LECȚIE despre curaj și voință

L-am cunoscut pe omul care n-a dezmințit nici o clipă cuvîntul OM. Stătea în picioare — da, în picioare — și povestea. Așteptam cu răsuflarea întretăiată ca translatorul să traducă vorbele lui Maresiev cînd întreaga sală izbucni în aplauze. Atunci m-am desmeticit. De emoție uitasem că astăzi Maresiev n-are nevoie de translator. Ascultătorii săi, elevii Școlii medii mixte nr. 28 din Capitală, cunosc bine limba rusă.

Maresiev povestea, povestea fără să se oprească o clipă măcar. Din cînd în cînd întreba ceva pe copii care-i răspundeau în cor. Aveam impresia că Maresiev e profesor, iar ascultătorii săi niște elevi foarte sirguincioși. Profesorul preda o lecție despre curaj și voință. Cam neobișnuită lecție. Dar era o lecție și încă o lecție despre viață.

Profesorul și-a încheiat lecția. Elevii aplaudă, aplaudă minute în șir.

— Minunat, minunat om... Era vocea Nadiei, fetița lîngă care mă așezasem mai înainte.

— Doream să-l văd pe Maresiev, să-l văd protezele, să-l urmăresc cum merge, să-i leg la gît cravata mea de pionier, să-l îmbrățișez și să-l sărut ca pe tatăl meu — continuă fetița. Doream toate acestea poate pentru că Maresiev trăiește, pentru că el este un om adevărat. Dar, deși doream, nu mi-am închipuit că într-o zi totul are să se petreacă aidoma. Și astăzi l-am cunoscut pe Maresiev. L-am urmărit cum merge, l-am legat la gît cravata mea de pionier, l-am îmbrățișat și l-am sărutat ca pe tatăl meu. Minunat lucru. Stătea în picioare, l-ai văzut doar pe scena aceia, și ne povestea. Cunoșteam cu toții povestea lui, s-a scuzat pentru asta, dar îl ascultam ca și cum n-am fi știut nimic.

Nadia se opri puțin, pe semne să-și mai amintească ceva, și începu iarăși.

— Mă bucură că Fedka și Serionka, pionierii care l-au găsit pe Maresiev după zilele și nopțile de chin, sînt acum la Moscova și îl vizitează adesea pe Maresiev. Ei rîd copios amintindu-și de ziua aceea de iarnă cînd l-au luat drept un „fritz".

In vreme ce-mi făceam cuvenitele notări, Nadia privea pe furiș niște ilustrații.

— Sînt de la Alexei Maresiev. Am să le păstrez toată viața...

VASILE RANGA

Interviu cu I. L. Andronikov

(Urmare din pag. 1-a)

ține mai multe abonamente. Paranteza odată închisă continuăm convorbirea.

— Vorbeați de revista „Iunost"...

— E de la sine înțeles că această revistă publică opere ale tinerilor scriitori. Pe aceștia îi întîlnești permanent pe coridoarele redacției sau în fața clădirii ei unde stau și dezbat noutățile literare împărtășindu-și părerile despre diverse opere literare. Pentru a da un cadru organizat dezbaterilor din rîndul tinerilor scriitori, redacția revistei a inițiat crearea unui cenaclu literar. Acest cenaclu este condus de tineri scriitori care au oarecare experiență și care au publicat unele lucrări. Membrii cenaclului se întîlnesc sistematic cu membrii colegiului de redacție, aceste întîlniri transformîndu-se în ceasuri îndelungate de discuții. In cenaclu pot fi întîlniți un tînăr geolog, un muncitor constructor, un profesor de limba rusă, un contabil, un sportiv — oameni de diferite profesiuni, foarte variate ținînd seamă de marele număr de participanți la ședințele cenaclului. Pentru a-i stimula, conducerea revistei a hotărît să încredințeze cenaclului sarcina alcătuirii unui număr al revistei în care absolut toate rubricile să fie scrise numai de membrii cenaclului. Din discuțiile pe care le-am purtat cu unii din acești tineri știu că năzuiesc să-și schimbe oarecum felul de viață, să părăsească Moscova și să plece la marile construcții.

— Această tendință se manifestă numai la începătorii în cele ale scrisului sau și la tineri scriitori al căror nume a devenit cunoscut unor cercuri de cititori?

— Ceea ce am spus pînă acum este valabil pentru literatura sovietică în întregime, căreia de altfel îi este specific spiritul tinereții. Fără cunoașterea vieții nu există literatură adevărată. Și tocmai de aceea cele mai bune realizări ale literaturii sovietice s-au născut atunci cînd talentul s-a îmbinat cu cunoașterea profundă a cracterului oamenilor noi și a împrejurărilor vieții. Imensa majoritate a scriitorilor sovietici sînt participanți activi la viața obștească a țării și cred că de aceea operele lor ajung la inima multor milioane de cititori.

Plasăm discuția într-un alt domeniu. Il rog pe interlocutorul meu să-mi vorbească despre propria activitate.

— Mie îmi este familiar un gen literar oarecum neobișnuit. Este vorba de interpretarea povestirilor pe care le scriu, povestiri al căror text este de nedespărțit de interpretarea autorului. Scrise pe hîrtie aceste povestiri își pierd mult din farmecul lor. De altfel, s-a hotărît să se realizeze un film în care îmi interpretez un număr de povestiri. Scenariul a fost deja acceptat de „Lenfilm".

— Există o tradiție a acestui gen literar?

— Literatura rusă posedă renumiți povestitori care prin cuvînt, mimică și gest au creat o galerie de caractere. In secolul al XVIII-lea dramaturgul Fonvizin era renumit în interpretarea proprillor povestiri. In secolul XIX-lea s-a făcut cunoscut povestitorul Ivan Gorbunov.

— Știm că activați și în alte genuri literare...

— Da. Am scris nuvele și sînt autorul unor volume ce cuprind cercetări asupra istoriei literaturii. Actualmente lucrez la o carte în care vor intra mai multe povestiri. Curînd voi termina o monografie asupra măiestriei lui Lermontov.

— Am auzit că ați descoperit unele documente necunoscute privind pe Lermontov. Ar fi interesant dacă ne-ați povesti una din împrejurările în care ați făcut o asemenea descoperire.

— Acum cîțiva ani aflîndu-mă într-unul din orășelele mici ale Kazahstanului am găsit un geamantan în care se aflau... 1500 manuscrise ale unor reprezentanți de seamă ai vieții culturale și sociale rusești — de la Lermontov pînă la Essenin. Aceste manuscrise, bineînțeles, le-am transmis arhivei centrale de literatură și artă din Moscova. Vă veți întreba: cum au ajuns ele în Kazahstan? Geamantanul a aparținut unui cunoscut colecționar care pînă la revoluție locuia la Petersburg. După aceea, a trecut în posesia urmașului acestuia, călătorind dintr-un oraș în altul. Printre documente am găsit o scrisoare necunoscută a lui Lermontov, a cărui operă o studiez de foarte mulți ani. Puteți să vă imaginați emoția mea cînd am citit în această scrisoare confirmarea unor ipoteze proprii în legătură cu faptul că Lermontov avea legături cu mari reprezentanți ai culturii gruzine (poetul Alecsandr Ceavceavadze și cu fiica acestuia, văduva marelui Griboedov). Această scrisoare am folosit-o în cartea mea „Lermontov în Gruzia în anul 1837" care a apărut iarna trecută.

A zbîrnîit telefonul: I. L. Andronikov este așteptat la radio. Programul delegației se dovedește a fi strict așa încît nu-mi rămîne altceva de făcut decît să închid carnetul și stiloul.

Succesele colectiviștilor

Colectiviștii din comuna Beșenova Nouă, regiunea Timișoara, au terminat de cîteva zile recoltarea culturilor de toamnă. Producția medie obținută de pe cele 200 ha. cultivate cu porumb a fost în acest an, datorită aplicării metodelor agrotehnice înaintate, de aproape 3000 kg. de porumb boabe la hectar.

Producții mari au obținut colectiviștii din Beșenova Nouă și la sfecla de zahăr, floarea soarelui, cartofi și altele.

Pentru mărirea veniturilor bănești ale gospodăriei, cît și ale colectiviștilor, o bună parte din produsele obținute au fost valorificate prin comerțul de stat și cooperatist. Astfel, au fost valorificate 18 vagoane de legume, însemnate cantități de lapte și brînză. Colectiviștii din Beșenova Nouă, au hotărît în ultima adunare generală, să vîndă statului 10.000 kg. de porumb.

In aceeași adunare, numeroși colectiviști s-au angajat să vîndă statului, din propriul lor surplus între 200 și 300 kg. de porumb fiecare. In total, colectiviștii din Beșenova Nouă, vor vinde statului, din surplusul lor aproape două vagoane de porumb.

Tot odată gospodăriile agricole colective din Hodoni și Orțișoara au hotărît să valorifice prin comerțul de stat, cîte un vagon de porumb.

Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat din Belgrad la Craiova

Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat din Belgrad a sosit sîmbătă la Craiova.

In după amiaza aceleași zile în sala Teatrului Național din Craiova, Filarmonica de stat din Belgrad a dat un concert simfonic extraordinar dirijat de Kresimir Baranovic. Programul a cuprins lucrări de Weber, Beethoven, Respighi și Baranovic.

Problemele învățăturii în dezbaterea Conferinței U. T. M. pe Institut

Din activitatea organizațiilor U. T. M. din facultăți

Era în dimineața primei duminici a lunii octombrie. Grupuri de studenți ai Institutului agronomic din Craiova, fruntași la învățătură și în activitatea obștească, se îndreptau spre amfiteatrul institutului. Acestora utemiștii le-au încredințat mandatul de a participă și dezbate în conferința de dare de seamă și alegeri contribuția organizației U.T.M. la formarea unor cadre de specialiști cu o înaltă calificare profesională, capabili să îndeplinească sarcinile trasate de cel de al II-lea Congres al partidului, în vederea creșterii continue a producției agricole.

Darea de seamă prezentată de tovarășul Sebastian Topală, secretarul comitetului U.T.M. pe Institut, a reușit să pună în discuția participanților la conferință cele mai importante probleme legate de procesul instructiv-educativ.

In cuvîntul lor, studenții și cadrele didactice au arătat că din an în an, organizația U.T.M. își îndeplinește cu mai mult simț de răspundere rolul de ajutor al profesorilor în lupta pentru întărirea disciplinei și obținerea unor succese sporite la învățătură.

Ca urmare a acestui fapt, față de sesiunea de iarnă, numărul studenților promovați în sesiunea de vară a crescut de la 497 la 611, iar din aceștia 308 au obținut calificative de „bine" și „foarte bine".

In pregătirea profesională și în lărgirea orizontului de cunoștințe în domeniul specialității, un rol important l-au avut cele 11 cercuri științifice studențești, la care au participat 211 studenți. Ajutați de cadrele didactice în pregătirea temelor și în însăși opera de cercetare, studenții s-au prezentat la sesiunea științifică studențească cu un număr destul de mare de lucrări valoroase. Printre lucrările premiate cu această ocazie se numără și cele ale studenților Aurel Dumitru, Ion Roșu și Erdagon Omer din cadrul cercului de științe sociale și a studentului Ion Preda de la cercul de tractoare. Lucrarea studentului Victor Tuța, care a prezentat referatul cu tema „Hibridări vegetative între vinete și tomate", a fost ținută și la sesiunea științifică studențească pe țară, fiind premiată cu diploma de onoare a C.C. al U.T.M. Organizația U.T.M. s-a preocupat și de problema frecvenței reușind să creeze o opinie de masă împotriva celor ce lipsesc. Ca rezultat s-a ajuns ca frecvența să fie între 94-97 la sută pe institut.

Darea de seamă și discuțiile purtate au arătat că pe lîngă marea majoritate a studenților utemiști care au înțeles să vină cu regularitate la cursuri și seminarii, mai sînt unii studenți care nu înțeleg să învețe, lipsesc de la cursuri, sînt indisciplinați. Aceasta se reflectă de exemplu, în frecventarea consultațiilor.

Se știe că consultațiile apropie mult pe studenți de cadrele didactice și îi ajută în pregătire Fără să-și dea seama de greșeala pe care o fac, mulți studenți fug de consultații, iar membrii comitetului nu au făcut nimic pentru a pune capăt acestei stări de lucruri. Despre consultații s-a vorbit foarte mult, s-au făcut programări peste programări, au fost invitați personal studenții. Dar frecvența continuă să fie tot mai slabă. Cauza slabei frecvențe la consultații este și ea destul de bine cunoscută. Studenții nu aprofundează din timp materialul predat și din această cauză n-au ce să întrebe. Dacă ar citi și ar studia mai temeinic materialul predat cu siguranță că fiecare student ar avea de cerut unele lămuriri.

O altă problemă dezbătută a fost cea referitoare la procesul de învățămînt în anul I. Astfel, în institut n-ai să găsești student sau cadru didactic care să nu recunoască faptul că însușirea materiei predate în anul I crează baza necesară pentru însușirea de către studenți a materiilor în anii viitori. De problemele anului I „s-a interesat" în permanență cîte un membru din biroul U.T.M. pe facultăți și un membru din comitetul U.T.M. pe institut. Acest lucru îl poți vedea înscris în planurile de muncă ale comitetului, dar, din păcate angajamentul a rămas numai pe hîrtie.

Destul de puțin s-a făcut și pentru ajutorarea studenților proveniți de la școlile speciale (facultăți muncitorești) și a studenților slabi la învățătură. Prin experiența și exemplul sutelor de studenți fruntași la învățătură, comitetul U.T.M. putea să le dea dovadă și acestora că studiul individual temeinic constituie principalul în pregătirea oricărui student.

Din discuții a reieșit și o altă problemă. Predarea orelor de curs se face uneori în mod mecanic, fără a se urmări dacă prelegerea îi interesează sau nu pe studenți. La unele ore se dau prea multe cifre și aceasta se întîmplă datorită faptului că unele cadre didactice nu acordă importanța cuvenită întocmirii din timp a planului de lecții.

Toate aceste lipsuri cît și cele existente în activitatea grupelor studențești, la seminarii și cercuri științifice studențești au fost scoase la iveală cu destulă tărie de delegați ca Dumitru Cîrțu, Alexandru Roșu, Aurel Dumitru, Dumitru Toader, Dumitru Ciucu și alții.

Participanții la discuții nu s-au mulțumit însă numai cu trecerea în revistă a lipsurilor. Ei au făcut propuneri care au menirea să contribuie la creșterea simțului de răspundere al tuturor studenților față de pregătirea lor profesională.

Acum, noul comitet U.T.M. trebuie să treacă de îndată la lucru. Alături de problema învățăturii, el trebuie să se preocupe imediat de o chestiune de o deosebită actualitate: sprijinirea alegerii organelor de conducere a asociațiilor, cunoscînd că acestea își desfășoară activitatea sub conducerea organizațiilor de partid și îndrumate de U.T.M.

GH. SOCOTEANU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Craiova

Tărăgănări și lipsuri la S. M. T. Podu Iloaiei

(Urmare din pag. 1-a)

puțin adevărat e că aci sînt și tractoriști ce nu numai că nu fac cinste calității lor de utemiști dar nici celei de tînăr tractorist. Mihai Andes, Ion Mocilă, Gheorghe Prisăcaru, Gheorghe Urmă, Gheorghe Popescu sînt numai cîțiva din cei care nu prea se omoară muncind și asudînd pentru realizarea planului lor, al brigăzii, sau al stațiunii, pentru pregătirea unui belșug de recolte în anul ce vine. De la începutul campaniei abia au făcut cîte 15 sau 20 de hantri. Nu poți să nu sezisezi aci lipsa comitetului, a organizației de bază U.T.M., în frunte cu secretarul ei Vasile Gurzum care socoate că enunțarea în planul de muncă a unei sarcini generale „vom sprijini din toate puterile campania de toamnă" înseamnă de acum și contribuția organizației la grăbirea muncilor.

Dar campania agricolă de toamnă este poate campania cea mai grea a anului; tractoristul înfruntă acum ploi, noroaie, vînturi mari, și chiar puțină lapoviță și zăpadă. Acum, mai mult ca oricînd, omului, tractoristului trebuie să i se poarte o grijă deosebită, părintească. Lucrul acesta se pare însă a fi scăpat conducerii S.M.T. Podu Iloaiei și cred că nici acum n-am greși dacă am afirma că îl ignoră chiar. Cum altfel poate fi explicat faptul că, sub nasul directorului, contabilul șef Gheorghe Constantinescu și ceilalți trepăduși ca: Gheorghe Silvinschi, fost contabil, actualmente ajutor de șofer, Ion Blaj, fost contabil, acum magaziner de piese, ridică în numerar sume mari de bani din fondurile cantinei, după ce salariile le fuseseră blocate în urma delapidării de fonduri. Astfel, fondurile cantinei sînt aproape epuizate și se ajunge pînă acolo încît la 9 octombrie să nu existe în stațiune o ceapă sau un cartof pentru iarnă. Aceiași cumsecade șefi au încurcat într-un hal fără de hal socotelile contabile. Matrapazlîcurile se pare că nu se opresc aci. Mecanicul utemist și totodată candidat de partid Ion Șorohan reclamă că în vreme ce el pe o lună întreagă în care timp a făcut reparația generală a unui tractor I.A.R. și a încă unuia în proporție de 50 la sută, primește 400 lei, Constantin Grecu care în zece zile a făcut o singură linie de arbore, în rest fiind în concediu de odihnă, a primit 800 lei. Cum e posibil așa ceva, ne pot lămuri contabilii și toți cei din colectivul de conducere al S.M.T.-Podu Iloaiei. De la ei, de altfel, așteptăm lămuriri și în cazul magazinerului de cantină, Gheorghe Sandu care în seara zilei de 8 octombrie a vîndut o pîine din magazie muncitorului Ion Riter la prețul de 5 lei și în cazul dispozițiilor date de director inginerului agronom șef de a arăta poarta tractoristului fruntaș Ion Florea care cerea piese de schimb pentru tractor. Poate vom primi și vreo explicație pentru ce a plecat Ion Stan, mecanic bătrîn și priceput, despre care unii muncitori spun că a părăsit stațiunea din vina unei imputații nedrepte. Poate!? Sperăm, că organele de resort vor lua act cel puțin de sezisările făcute de noi, pentru a grăbi ritmul muncilor din campania agricolă de toamnă și pentru a limpezi unele lucruri neclare de la S.M.T.-Podu Iloaiei.

Casa de cultură „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Galați desfășoară o vie activitate culturală în rîndul tineretului.

In fotografie: un aspect din timpul lecțiilor de coregrafie pentru copii.

Foto AGERPRES

O școală care nu trebuie uitată

(Urmare din pag. 1-a)

folclor, despre planta sau floarea respectivă. Iată două mostre:

MARAR: (Anethum graveolens)

„Foaie verde de mărar
Naiba să te ia crîșmar
Că păharu-i cît un cui
Dacă-l pui la gură nu-i".

ROZMARIN: (rosmarinus officinalis)

„Să știu mîndră că-i veni
Drumul ți l-aș pardosi
Și cu lin și cu pelin
Și cu fir de rozmarin".

De remarcat era de asemenea grădina botanică. Ea data din anul 1881 și era una din cele mai vechi grădini botanice școlare din toată Europa, urmată în 1882 de cea din Poznan.

O altă curiozitate la muzeul acestui liceu era presupusul craniu al poetului revoluționar maghiar Alexandru Petoffi. Zadarnic l-au mai căutat însă zilele acestea la Blaj cîțiva specialiști din comisia mixtă romîno-maghiară care au efectuat săpături pe locul unde a pierit poetul Undeva s-a prăpădit și relicva aceasta atît de prețioasă.

De fapt ce s-a întîmplat cu aceste școli din Blaj? După părerea mea anumite spirite înguste oameni priviți și fără orizont din ministerul Invățămîntului Public, încălcînd spiritul reformei învățămîntului din 1948, au decretat desființarea bătrînului liceu Și mai trist e că în anul acesta, după 202 ani de existență, în aceeași situație se găsește preparandia, sau „școala de obște".

In locul liceului a fost instalată „Școala de protecția plantelor" înlocuită și ea cu o altă școală agricolă, a cărei conducere a neglijat înainte de toate.. grădina botanică, pentru a nu zice că a distrus-o de tot Sutelor de specii de plante strînse cîndva cu greu de elevii de pe Tîrnave și de pe Cîmpia Ardealului sau primite de la grădina botanică din Cluj și din alte părți ale țării, le-au luat locul cîteva flori comune și prea cinstitele zarzavaturi. Ierbarul lui Chețan s-a prăpădit și el. In altă aripă a clădirii, unde ființa la început preparandia, s-a instalat un.. sanatoriu T.B.C. Nici că se putea ceva mai potrivit! Ziduri groase, coridoare întunecoase, și răcoare destulă! Canalizare nu este. Modificările făcute și aici cu multe cheltuieli cred că nu vor reuși totuși să transforme localul de acum două veacuri într-un sanatoriu cît de cît potrivit. In localul nou al școlii normale a fost mutată o școală de constructori. Bună potriveală și asta! Cum vor învăța fetele și băieții aceștia diverse meserii fără posibilitatea de a face practică, știut fiind că Blajul are doar o fabrică de spirt?

Am stat și m-am gîndit la toate, am mai privit încă odată bătrînele ziduri și mi-am adus aminte că am văzut și în multe alte părți ale țării, precum și în Polonia și Italia, cu cîtă grijă sînt conservate și întreținute vechile monumente istorice Orice om din țara noastră, unde se pune atît de mare preț pe cultură și învățămînt, nu cred că poate rămîne indiferent la asemenea fenomene Atitudinea se impune de la sine.

După vechea zicală „mai bine mai tîrziu decît niciodată"!, cred că vinovații de această stare de lucruri nedorită, Ministerul Invățămîntului în primul rînd și mai apoi Ministerul Culturii, trebuie să ia cuvenitele măsuri de reparare a greșelii. Cum? Specialiștii vor putea-o spune mai bine!

Locașul de cultură care a luminat timp de două secole mințile atîtor generații de școlari nu trebuie uitat. Doar de el se leagă un început și o tradiție a școlii romînești!

Noi n-am rupt firul de aur al culturii, ci îl continuăm și-i dăm o strălucire nouă Acel care nu sînt convinși încă de acest adevăr, exprimat limpede de partidul nostru, trebuie să se convingă!

NU SE POT OARE REZOLVA?

PRIVIȚI IN JUR...

Pe la începutul anului 1952, treburile m-au purtat pe bulevardul ce nu peste mult timp avea să fie căutat de zeci de mii de oameni. Aici se desfășurau febril lucrările la marele stadion „23 August" și se construiau blocurile pentru muncitorii, inginerii și tehnicienii uzinelor „23 August" și „Republica".

M-am apropiat. Eram curios să văd apartamentele. Și cum lucrările erau pe terminate, am avut fericirea să fiu printre primii vizitatori. Pășind înăuntru, ochii mi-au fost furați de albul pereților din camerele spațioase, luminoase, cu dușumelele atît de curate, de-mi era teamă parcă să calc pe ele ca nu cumva să le pătez Apoi spălătoarele elegante avînd pereții căptușiți cu faianță, oglinzile sclipitoare de jur împrejurul lor și mozaicul strălucitor în bătaia razelor soarelui mă îmbiau să mai stau în contemplarea lor.

Scrisoare deschisă adresată unor muncitori de la uzinele „23 August" și „Republica", locatari ai blocurilor din b-dul Muncii.

★

După patru ani nu plăcerea sau curiozitatea de a vedea ceva frumos m-a îndemnat să vizitez aceste blocuri. Nici nu putea fi vorba de așa ceva. Cămășile atîrnate pe la ferestre, pereții zgiriați și murdăriți, frînghiile pe care unii dintre locatari le-au întins de la o fereastră la alta înșirînd rufele spălate nu oferă privirilor un aspect plăcut. Indignarea ce m-a cuprins la vederea acestui tablou, m-a împins spre intrarea în blocurile odinioară impunătoare.

Am intrat. Mai întîi la blocul „C", în camera 37, la dumneata, tovarășe Constantinescu. Locuiești împreună cu strungarul Ion Ciobanu, care lucrează la mecanica grea. Te vei întreba poate de ce tocmai la dumneata. Nu, n-aș vrea să crezi că am intrat la dumneata fiindcă ești în comitetul U.T.M pe uzină și deci, cum e firesc să mă gîndesc, de la dumneata vor lua utemiștii exemplu. Să nu-ți închipui așa ceva... Dar cum era ușa dată înlături, am intrat. Vezi însă, nu vreau să mai descriu harababura din cameră, fiindcă mi-ar răpi spațiul descrierii altor camere locuite tot de utemiști, care din păcate au înțeles prost exemplul locuinței dumitale. Dacă erai acasă te invitam să vezi împreună cu mine camera cu nr. 25 unde locuiește lăcătușul Mirea Marcovschi din secția vagoane a uzinelor „23 August".

Te-ar fi indignat poate și pe dumneata faptul că o locuință nouă a putut să ajungă în așa hal, în numai 4 ani. Nu-mi imaginez pur și simplu, tovarășe Marcovschi, cum te rabdă inima să stai nepăsător la tot ce te înconjoară aici? Cum ați reușit ca numai în cîțiva ani să transformați o locuință încît să nu mai poată fi recunoscută?

Ce-ați făcut din dușumeaua sclipitoare pe care îmi era teamă să calc, pentru a nu lăsa urme? Ați ars-o cu mucurile de țigări aruncate la întîmplare, ați murdărit-o cu ghetele încă pline de unsoarea din secții și ați pătat-o cu bucăți de pepene probabil căzute de pe mese și strivite în picioare.

Pereții ce odinioară sclipeau de-ți luau ochii, i-ați înnegrit, făcîndu-i să semene acum cu plafonul unui tunel de cale ferată. Aidoma unor copii lipsiți de educație i-ați scrijelat și i-ați ciuruit ca niște pomi găuriți de ciocănitoare.

Și mai mare mi-a fost mirarea cînd o situație asemănătoare (gunoiul adunat într-un colț de cine știe cîtă vreme, un aer îmbîcsit și insurportabil, dușumele înnegrite purtînd amprentele lăsate de mașinile de călcat, de geamuri, pereți și paianjeni nici să nu mai vorbim!) am găsit-o și la voi, fetele din camera 40 a blocului C. Asemenea camere mai sînt și cele cu nr. 24, din blocul E, 11 și 6 din blocul G.

Stau de atunci și mă gîndesc întruna și la voi, tovarăși Nicolaie Anton și Gheorghe Drăghici, din camera 4 C., și la dumneata, tovarășe maistru electrician Ion Putinică, de la 15 E, și la alții ca voi care aveți camerele tot atît de frumoase ca acum patru ani și la care ți-e mai mare dragul să privești și care totuși stați pasivi față de comportarea tovarășilor voștri De ce nu le spuneți că-și bat joc de munca unor oameni ce s-au străduit să le construiască locuințe cît mai plăcute și mai confortabile, că distrug bunuri ale poporului.

Priviți în jur...

Corespondent
C. CHIRIAC

Cînd îi vine rîndul?

Multe neplăceri a pricinuit cetățenilor din orașul Turda surparea podului ce lega strada Mircea Vodă de strada I. Rațiu.

Incă din iulie 1954 sfatul popular al orașului a prevăzut reconstruirea podului în termen de șase luni. Către sfîrșitul aceluiași an un număr de 460 de locuitori au semnat o cerere prin care se reamintea comitetului executiv că promisiunea făcută a fost dată uitării. Zadarnic! Cererea lor a fost înregistrată și apoi nu se știe prin ce dosare a... naufragiat.

In 1955 cetățenii au adresat o nouă cerere Sfatului popular al regiunii Cluj de unde au primit răspuns că reconstruirea podului a fost „planificată și urmează să-i vină rîndul".

Din nefericire „rîndul" nu i-a venit nici după un an. E nevoie oare de un stagiu mai mare sau e necesară o mai bună gospodărire?

Corespondent
A. PUSTAI

Epigrame

La magazinele „Aprozar" din Turnu Severin nu se găsesc de loc fructe.

Dac-Adam, cel din vechime,
Ar pica așa, deodat',
S-ar întreba cu mirare:
„Cum să cad eu în păcat?"

Colectivul de conducere al cinematografului „Gh. Gheorghiu-Dej" (C.F.R.) din Turnu Severin, nu controlează felul în care funcționează aparatele de proiecție. Cu cîtva timp în urmă, la filmul „Cei trei mușchetari" publicul a fost indignat de faptul că nu a putut urmări în bune condițiuni filmul.

D-Artagnan de-ar vedea filmul
Numai așa — zic — nițel,
Sigur că-n momentu-acela
V-ar... provoca la duel!

Tovarășul Aurel Andronescu, muncitor la Combinatul „Prodaliment" din Turnu Severin, vine deseori în stare de ebrietate la lucru.

Muncitorii noștri luptă
Pentru-o depășire mare
Andronescu luptă strașnic
Să... se țină pe picioare.

Corespondent
ARISTICA BAGHINA

DE CE?

...Spitalul de stat din orașul Ocna-Mureș, raionul Aiud, nu e dotat cu o auto-ambulanță sanitară?

Corespondent
CRACIUNESCU VASILE

...La fabrica „Dorobanțul" din Ploești nu există nici un tînăr inovator? Comitetul U.T.M. a susținut acțiunile organizate de cabinetul tehnic?

Corespondent
ION ȘTEFAN

...posturile utemiste de control de la Atelierele C.F.R.-Turnu Severin nu duc nici un fel de activitate?

Corespondent
CONSTANTIN ENESCU

Constituirea Comisiei naționale a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O

De curînd a luat ființă Comisia Națională a R.P.R. pentru U.N.E.S.C.O. cu sediul la București.

Scopul Comisiei Naționale este de a asigura colaborarea pe tărîmul educației, științei și culturii prin promovarea legăturilor cu Secretariatul U.N.E.S.C.O. și cu Comisiile Naționale UNESCO din alte țări.

Printre funcțiile Comisiei este și aceea de a asigura legătura între instituțiile din Republica Populară Romînă care se ocupă cu educația, știința și cultura pe de o parte și Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură pe de altă parte.

Comisia Națională a Republicii Populare Romîne pentru Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură se va compune dintr-un președinte, trei vicepreședinți, un secretar general și 13 membri, reprezentanți de seamă ai științei, culturii și educației și din reprezentanți ai instituțiilor de stat din domeniile corespunzătoare.

Comisia Națională a Republicii Populare Romîne pentru Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va funcționa pe lîngă Ministerul Culturii care împreună cu Ministerul Afacerilor Externe vor coordona activitatea acesteia.

EVENIMENTELE ZILEI

Indiciile unei atitudini mai realiste față de abordarea problemei Suezului semnalate deunăzi în presa străină par a avea o bază reală. Secretariatul O.N.U. a dat publicității un comunicat în care se spune că în urma întrevederilor dintre miniștrii Afacerilor Externe ai Egiptului, Angliei și Franței și secretarul general al O.N.U. Hammarskjoeld, a fost realizat un acord cu privire la șase principii care trebuie să stea la baza tratativelor în problema Canalului de Suez. In comunicat se arată că sub forma sub care au fost prezentate la ședința secretă a Consiliului de Securitate la 12 octombrie, de către Hammarskjoeld, aceste principii sînt următoarele:

1. Trebuie asigurată navigația liberă și deschisă pe canal fără discriminări fățișe sau camuflate (ca explicație se arată că acest principiu privește același domeniu ca și principiul corespunzător al convenției de la Constantinopole, adică se referă la aspectele tehnice și politice, la care se referă și punctul nr. 3 de mai jos).
2. Suveranitatea Egiptului trebuie să fie respectată.
3. Funcționarea canalului va fi pusă la adăpost de activitatea politică a oricărei țări.
4. Metodele de stabilire a taxelor și a altor plăți vor fi stabilite printr-un acord între Egipt și țările care folosesc Canalul.
5. O parte echitabilă a sumelor vărsate va fi folosită în scopul dezvoltării canalului.
6. In caz de litigiu problemele nerezolvate între Compania Canalului de Suez și guvernul egiptean trebuie rezolvate printr-un arbitraj pe baza împuternicirilor corespunzătoare și a prevederilor privind sumele care urmează a fi plătite.

Ultimele știri venite din New York ne anunță că sîmbătă dimineața ministrul de Externe al Angliei, Selwyn Lloyd, ministrul de Externe al Franței, Pineau, și secretarul de stat al S.U.A., John Foster Dulles a avut o întrevedere de două ore. Agenția Associated Press relatează că, în cadrul acestei întrevederi, a fost pus la punct un nou proiect de rezoluție anglo-francez în problema Canalului de Suez.

Știrea precizează că ședința Consiliului de Securitate care urma să aibă loc la ora 15 (ora New York-ului), a fost amînată pentru seara, pentru ca miniștrii de Externe ai Angliei și Franței să poată informa în prealabil despre noul proiect de rezoluție pe reprezentanții țărilor care au participat la conferința de la Londra.

In această lumină privite lucrurile, ședința deschisă din 13 octombrie a Consiliului de Securitate anunțată de secretariatul O.N.U. va aduce desigur noi clarificări în evoluția problemei discutate.

O acțiune întreprinsă de reprezentantul permanent al Angliei la ONU, Pierson Dixon, constituie un indiciu că la O.N.U. se va ridica o altă problemă acută — aceea a Ciprului. Pierson Dixon a adresat secretarului general al O.N.U. o scrisoare în care îi cere să înscrie pe ordinea de zi a viitoarei Adunări Generale a O.N.U. punctul intitulat: „sprijinirea de către Grecia a terorismului din Cipru". Această „plîngere" stranie a Angliei are tîlcul ei. Ea urmărește contracararea punctului înscris deja pe ordinea de zi provizorie a Adunării, la cererea Greciei, intitulat „Aplicarea față de populația insulei Cipru, sub auspiciile O.N.U. a principiului egalității în drepturi a popoarelor și a dreptului de a dispune de soarta lor". Grecia a cerut în felul acesta intervenția O.N.U. în problema politicii coloniale a Angliei în Cipru.

De altfel problema Ciprului s-a mai aflat în dezbaterea O.N.U. In 1954, la cererea Greciei, Adunarea Generală a dezbătut problema fără însă să ia vreo hotărîre. De asemenea în 1955 Grecia a prezentat această problemă Comitetului Politic al Adunării Generale O.N.U. care s-a pronunțat prin vot împotriva înscrierii ei pe ordinea sa de zi. Grecia a prezentat problema din nou Adunării Generale, dar aceasta a refuzat de asemenea înscrierea ei pe ordinea de zi. Respingerea discutării problemei Ciprului anul trecut trebuie pusă în bună parte și în legătură cu activitatea diplomatică fățișă și de culise a Angliei.

Reacția cercurilor guvernamentale grecești față de „plîngerea" actuală a Angliei arată că acestea nu prea se sinchisesc de manevrele Londrei. „Nu Grecia este aceea care va ieși dezonorată din această discuție" — a declarat Evanghelos Averof, ministrul de Externe al Greciei.

Din evenimentele petrecute în țările continentului european să ne oprim acum asupra unuia care timp îndelungat a atras atenția: criza guvernamentală din Olanda care a luat sfîrșit. Noul guvern a fost format de Drees — în prezent prim ministru (partidul muncii). Din noul guvern mai amintim pe: Streycken, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministru al Afacerilor Interne și al Planificării Producției (partidul populist catolic). Luns, ministrul Afacerilor Externe (partidul populist catolic). Hofstra, ministrul Finanțelor (partidul muncii).

Din Haga se mai anunță că parlamentul olandez a adoptat un amendament la Constituție care prevede mărirea numărului de senatori ai primei camere (superioare) de la 50—75 și a celei de a doua (inferioare) de la 100—150 de deputați. Potrivit amendamentului, la 11 octombrie au avut loc alegeri suplimentare (alegerile pentru prima cameră sînt organizate de către parlamentele provinciilor — n.r). Cu prilejul acestor alegeri Partidul Comunist din Olanda a obținut patru locuri (în camera precedentă el a avut un loc).

După trei zile de dezbateri, conferința anuală a partidului conservator britanic a luat sfîrșit. In cadrul ședinței din 13 octombrie a luat cuvîntul primul ministru Eden.

Trecînd în revistă politica externă a guvernului conservator, Eden s-a referit în special la problema Suezului, arătînd că politica britanică în această problemă „rămîne neschimbată". Comentatorii agențiilor de presă americane subliniază că în discursul său premierul britanic s-a referit la divergențele care au apărut între Marea Britanie și Statele Unite în problema Suezului. Astfel, Eden a căutat să combată afirmația lui Dulles care s-a referit la aspectul colonialist al politicii franco-britanice în problema Suezului. Corespondenții de presă americani subliniază că primul ministru englez s-a referit la „unitatea" care s-ar fi afirmat între Anglia și Franța în problema Suezului, fără să menționeze și Statele Unite în acest pasaj al discursului. In ultima parte a cuvîntării sale, Eden s-a ocupat de unele probleme de politică internă.

In după amiaza de 13 octombrie conferința partidului conservator și-a încheiat lucrările care au început la 11 octombrie.

Comentînd bilanțul Congresului partidul conservator, comentatorul agenției France Presse subliniază ca unul din factorii importanți faptul că la actualul congres „criticile formulate împotriva politicii guvernului de către activiștii de rînd conservatori au fost mai violente decît la trecutele congrese. In mai multe rînduri — scrie comentatorul — chiar cînd congresul a aprobat punctul de vedere al conducătorilor conservatori, au fost îndreptate vii critici împotriva politicii economice și financiare a guvernului — pomenindu-se în special de creșterea costului vieții fără reducerea impozitelor. Aceste critici și nemulțumiri traduc după toate indiciile, neliniștea activiștilor conservatori..."

Din presa japoneză aflăm că la 12 octombrie a avut loc o ședință a Comitetului Central executiv al partidului socialist din Japonia. Prin problemele ridicate și hotărîrile luate, această ședință prezintă o însemnătate deosebită. Astfel, s-a hotărît ca în cadrul apropiatei conferințe a partidelor socialiste din țările Asiei care va avea loc la Bombay la începutul lunii noiembrie partidul să ceară tuturor țărilor lumii să recunoască R.P. Chineză.

În rezoluția adoptată de Comitetul Central executiv al partidului se subliniază că guvernul R.P. Chineze a creat o putere stabilă pe continentul Asiei și poate fi recunoscut ca atare de către toate țările lumii.

D. M.

Primirea de către N. A. Bulganin a lui Hatoyama

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 13 octombrie N. A Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit pe dl. Ițiro Hatoyama, primul ministru al Japoniei. Dl. Hatoyama a fost însoțit de Ițiro Kono, ministrul Agriculturii și Silviculturii, de ambasadorul Siunițî Mațumoto de Takidzo Mațumoto, secretar general adjunct al cabinetului de miniștri și de alte persoane.

Moscova—Praga—Moscova cu „TU-104"

PRAGA 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 octombrie, ora 15 (ora locală), pe aeroportul Ruzin din Praga a aterizat un avion de pasageri cu reacție sovietic „TU-104". Acesta face pentru prima dată cursa regulată pe linia Moscova—Praga—Moscova. Distanța de la Moscova la Praga a fost parcursă în 2 ore și 20 minute.

După o oră, avionul „TU-104" a decolat, plecînd spre Moscova.

Spioni prinși în R. Cehoslovacă

PRAGA 13 (Agerpres). — CETEKA transmite un comunicat oficial al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Cehoslovace. Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Cehoslovace, cu sprijinul activ al poporului cehoslovac, a arestat mai multe grupuri de agenți care lucrau pe teritoriul Cehoslovaciei fiind în slujba organizațiilor imperialiste de spionaj străine. Toate persoanele arestate au întreprins acțiuni subversive în interesul puterilor apusene.

Agenții erau însărcinați de către Centrele de spionaj să strîngă informații în legătură cu situația politică și economică din Cehoslovacia. In același timp, ei aveau sarcina să organizeze acte de sabotaj în uzinele din Cehoslovacia și în sectorul agricol. Toate persoanele arestate și-au recunoscut vina. Anchetarea lor continuă.

Acord cultural între R.P.R. și R.D. Vietnam

HANOI 13 (Agerpres). — La 12 octombrie a.c. a fost semnat la Hanoi un acord de colaborare culturală între Republica Populară Romînă și Republica Democrată Vietnam.

Pe baza acestui acord, cele două țări se angajează să colaboreze și să-și acorde asistență reciprocă în domeniile științei, educației, literaturii și artelor, culturii populare, cinematografiei, presei și radiodifuziunii, în scopul lărgirii cunoașterii reciproce și a întăririi prieteniei între cele două popoare.

Ansamblul „Ciocîrlia" a sosit la Hanoi

HANOI 13 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 13 octombrie a sosit la Hanoi, la invitația guvernului Republicii Democrate Vietnam, Ansamblul romînesc de cîntece și dansuri „Ciocîrlia". Ansamblul „Ciocîrlia", care va întreprinde un turneu de o lună în R.D. Vietnam, a fost întîmpinat la gară de Huy Can, ministru adjunct al Culturii, precum și de reprezentanți ai cercurilor artistice din Vietnam.

Nina Ponomariova a plecat spre patrie

LONDRA 13 (Agerpres). — TASS transmite: Sportiva sovietică Nina Ponomariova, acuzată la 29 august de către detectivul particular al unui magazin din Londra că nu a plătit o cumpărătură în valoare de 1 liră sterlină și cîțiva șilingi, s-a prezentat la 12 octombrie la proces însoțită de un avocat englez. In cadrul procesului, judecătorul și-a însușit punctul de vedere al acuzării, dar a adoptat următoarea hotărîre: „Consider că interesele justiției vor fi asigurate dacă voi elibera pe acuzată care va trebui însă să suporte cheltuielile de judecată în sumă de 3 guinee" (3 lire și 3 șilingi).

Ponomariova a plecat spre patrie.

Un monument închinat copiilor — victime ale bombei atomice

PEKIN 13 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ziarele din Hiroșima anunță că în „Parcul păcii" care marchează locul unde s-a produs explozia bombei atomice aruncată de americani în 1945, va fi ridicat un monument închinat copiilor — victime ale bombei atomice. Fondurile pentru construirea monumentului vor fi strînse de elevii de la școlile din Hiroșima.

Autoritățile din Singapore au închis două mari școli chineze din acest oraș

PEKIN 13 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cum se anunță din Singapore două mari școli chineze din acest oraș au fost închise din ordinul autorităților. Aceste școli erau frecventate de 6000 de studenți. Autoritățile au cerut de asemenea profesorilor și elevilor să se înregistreze la comisariatele poliției. Ministrul Invățămîntului din teritoriul Singapore, Ciu Sui-chi, a declarat directorilor acestor școli că a luat această măsură deoarece conducerea școlilor „n-ar fi capabilă să mențină disciplina. Se anunță că majoritatea studenților acestor două școli continuă greva de protest împotriva autorităților din Singapore.

In timp ce bugetul S.U.A prevede cheltuieli enorme în scopuri militare, pentru învățămînt se alocă sume derizorii.

— Iată cinci cenți, și taci din gură.
Desen din gazeta americană „PEOPLE WORLD"

DIN TOATĂ LUMEA

Isteria rasistă în S.U.A.

Potrivit unei legi — dacă aceasta mai poate fi denumită lege — care a fost cu grijă elaborată (ca să fie) încă din 1954, în Statele Unite segregația rasială a fost desființată.

Dar, ca demagogia unor așa numite legi americane să nu fie desmințită nici de data aceasta, segregația rasială continuă să se desfășoare „la un nivel înalt", mai ales în sudul Statelor Unite. Și să nu credeți că legea din 1954 a fost abrogată. Nu. Legea care interzice segregația există ca și însăși segregația care se manifestă sub ochii autorităților.

Dar pentru ca totuși nu cumva să se spună că autoritățile nu iau măsuri, acestea au acționat... Felul cum au acționat se poate vedea din fotografiile de față.

Ați fi tentați la prima vedere să credeți că tînărul negru cu cărțile în mînă care pășește înconjurat de cinci soldați americani a săvîrșit o crimă. Nu, nicidecum. „Crima" pe care a săvîrșit-o e că a „îndrăznit" să meargă totuși la școală. Soldații înarmați ce îl conduc îl feresc astfel de atacurile rasiștilor. In felul acesta contribuie autoritățile dintr-un oraș din statul Kentucky la traducerea în viață a legii cu privire la desființarea segregației. Rasiștii în schimb, sînt lăsați să-și facă de cap.

După cum se poate vedea din cea de a doua fotografie, trupele aduse în fața școlii medii din orașul Sterdyis, pentru a ține piept declanșării isteriei rasiste sînt pregătite de luptă, înzestrate cu tancuri M-47. Toate acestea fiindcă nouă negri au intrat la cursuri (!).

Segregația rasială e în floare și în alte state din Sudul S.U.A.

Pentru negrii mai curajoși, care înfruntă înjosirile la care sînt supuși, este pregătită o altă amenințare. Li se arată pedeapsa ce-i așteaptă. In ultima fotografie se poate vedea corpul unui negru spînzurat în fața unei case unde locuiește o familie de negri.

Cunoscînd aceste fapte nu trebuie să ne mire de loc vestea că în statele din sud ale Americii, două milioane de copii negri nu pot merge la școlile unde învață copiii albilor. Toate acestea vorbesc convingător despre mult trîmbițata democrație americană și despre felul în care se aplică principiul „egalității în drepturi" a tuturor cetățenilor Statelor Unite.

Ședința Comitetului executiv al Asociației pentru Națiunile Unite din R.P.R.

Sîmbătă 13 octombrie a avut loc ședința Comitetului executiv al Asociației pentru Națiunile Unite din R.P.R., sub președinția vicepreședintelui Asociației, Eduard Mezincescu. Comitetul executiv a aprobat raportul delegației Asociației la cea de a XI-a Adunare plenară a Federației Mondiale a Asociațiilor pentru Națiunile Unite, prezentat de acad. M. Ralea, sarcinile care revin Asociației ca urmare a hotărîrilor Federației Mondiale a Asociațiilor pentru Națiunile Unite și planul de activitate al Asociației pentru sărbătorirea zilei O.N.U. (24 octombrie).

La propunerea unor membri ai Comitetului executiv a fost adoptată în unanimitate o declarație în problema canalului de Suez.

(Agerpres)

Concert cu concursul lui D. Oistrah

Marele violonist David Oistrah, artist al poporului din U.R.S.S., a dat sîmbătă seara în sala Ateneului R.P.R. un concert cu Orchestra Simfonică Radio. A dirijat Constantin Silvestri, maestru emerit al artei din R.P.R.

După execuția Simfoniei nr. 25 în sol minor de Mozart, David Oistrah a interpretat cu o remarcabilă măiestrie și perfectă înțelegere a stilului, două concerte pentru vioară și orchestră de factură deosebită: Concertul nr. 5 în la major de Mozart și Concertul în re major de Brahms.

Eleganța artistică și sensibilitatea profundă a interpretării concertului de Mozart, redarea dramatismului brahmsian printr-o viguroasă tehnică solistică au stîrnit aplauzele îndelungi ale ascultătorilor.

La cererea publicului David Oistrah a mai interpretat, acompaniat de orchestră, Romanța în fa major de Beethoven, de asemenea Siciliana din Sonata nr. 1 în sol minor pentru vioară, solo, de Bach și Capriciu de Stamitz.

La concert au asistat tovarășii L. Răutu, Constanța Crăciun, Th. Iordăchescu, Mihail Ralea, Constantin Prisnea, Octav Livezeanu, Mihai Alexandru, muzicieni și alți oameni de artă și cultură și un numeros public.

(Agerpres)

Informații

Sîmbătă dimineața a părăsit Capitala, plecînd la Budapesta, S. V. Kaftanov, prim locțiitor al ministrului Culturii al U.R.S.S. care ne-a vizitat țara timp de cîteva zile.

★

Sîmbătă la amiază a avut loc la Casa Ziariștilor din Capitală o conferință de presă cu conducătorii Studioului de Stat de balet „Țoi Sin Hi" din Republica Populară Democrată Coreeană, care întreprinde un turneu în Republica Populară Romînă.

Erau prezenți tovarășii Petre Belle, secretar general al I.R.R.C.S. și Natalia Răutu, director în I.R.R.C.S.

A fost de față Han Ton Sop, atașat al Ambasadei R.P.D. Coreene la București.

★

Vineri a sosit în Capitală un grup de tehnicieni muncitori și activiști sindicali din industria cărbunelui și industria chimică din Uniunea Sovietică care vor face un schimb de experiență în țara noastră.

Conducătorul grupului este Ignatie Andreevici Saraviov, președintele Comitetului regional din Kemersc al sindicatului muncitorilor din industria cărbunelui.

În zilele următoare oaspeții vor vizita exploatări carbonifere din Valea Jiului și diferite întreprinderi ale industriei chimice unde vor face schimburi de experiență cu muncitorii și tehnicienii din aceste întreprinderi.

Intîlnirea internațională de atletism

Sîmbătă după amiază a început pe Stadionul Republicii întîlnirea atletică internațională dintre echipele reprezentative masculine și feminine ale R.P.R. și Norvegiei. Reprezentanții țării noastre care au avut de luptat cu unii dintre cei mai buni atleți europeni s-au comportat bine și animați de dorința de a învinge au reușit să termine cu avans, prima zi, atît la bărbați cît și la femei. Astfel, în probele masculine echipa R.P.R. conduce cu 48—47 puncte, în timp ce la femei atletele noastre manifestînd o superioritate evidentă au realizat 33 puncte față de 22 obținute de atletele din Norvegia.

Printre cele mai bune rezultate ale zilei trebuie menționate în primul rînd noile recorduri ale lui Aurel Raica (R.P.R.) care a aruncat greutatea la 16,32 m.

Est modus in rebus

A devenit oarecum banal să vorbești despre șomajul din Statele Unite. In fond e vorba de un soi de boală — e drept incurabilă atîta vreme cît capitalismul își mai duce traiul.

Un fapt, din sutele ce apar zilnic în presa americană, dintr-un ziar din New-York:

„Au fost găsiți pe jumătate morți, pe culoarul unei case. Michael McKeon, în vîrstă de 27 de ani, împreună cu tînăra sa soție și cei doi copii sînt victime ale mizeriei economice. (Doamne sfinte, ce cuvinte grele pentru țara „capitalismului popular" !) De două săptămîni și-au petrecut nopțile pe culoarele caselor după ce-au fost izgoniți din locuința lor".

Pentru sute de mii de oameni, în fiecare seară se pune o problemă dramatică: unde să dormi noaptea, dacă n-ai prieteni, nu ai bani și n-ai chef să te întîlnești cu poliția (că măcar atîta să facă și ea: puținticä morală șomerilor, dacă pe gangsteri și milionari trebuie să-i apere).

Și, șomerii — ca și alți cetățeni dați afară din casă — găsesc soluții: ganguri, culoarele caselor, puțurile de lift, capra podului și metroul. O, metroul e chiar un hotel de lux. E o plăcere să te plimbi toată noaptea cu metroul de la un cap la altul pe aceeași linie sau să stai pe o bancă din stație. Dar pentru asta îți trebuiesc 10 cenți și cît de mari sînt cenții ăștia cînd nu-i ai ! Fără ei nici nu poți intra în stație, nici urca în vagoane.

Un reporter al ziarului elvețian „Arbeiter Zeitung" apreciază — la New-York — că numărul acestor năpăstuite victime ajunge la cîteva sute de mii, recoltate în special dintre cetățenii străini deveniți șomeri. Bineînțeles că nici șomerii cu acte de cetățenie americană nu sînt scutiți de asemenea întîmplări.

Același reporter relatează cu indignare că nu se aștepta să întîlnească atîta mizerie în cel mai mare oraș al lumii, în capitala bogatei Americi ! A întîlnit pretutindeni aceeași tristețe, aceleași figuri înfometate, îmbrăcate în zdrențe, care caută ceva de mîncare în lăzile de gunoi.

Naivul reporter elvețian se miră că numeroși milionari și „baroni" ai finanțelor continuă să trăiască în palatele lor, în apartamente scumpe din zgîrie-nori plătind o armată de servitori, dispunînd de cele mai moderne și luxoase limuzine și yachturi. Ei, ce să-i faci probabil că îngerul conștiinței lor doarme încă și nu a început să le ricîie sufletul cu aripile. De ce să se sbuciume dacă așa e soarta: pe unii îi leagănă în scrînciob de aur, pe alții în ziare vechi. Soarta-i de vină. Dar în ziua în care rănitele păsări de noapte o să-și dea seama că n-au cuib pentru, că alții le fură pietricele și gătejele milionarii n-or să mai doarmă liniștiți și atunci n-or să mai fie de folos nici îngerul conștiinței, nici cel păzitor. Fiindcă vorba latinului: Est modus in rebus.

AL. GIRNEAȚA

„STEAUA ROȘIE" din Füzesgyarmat

Au trecut vreo cinci ani de cînd am vizitat pentru prima oară cooperativa agricolă de producție „Steaua Roșie" din Füzesgyarmat. Îmi amintesc că pe atunci îmi ajungea doar o jumătate de zi ca să înconjur pămînturile cooperativei; în jurul ei, pînă cuprindeai cu ochii, se întindeau gospodăriile individuale. Membrii primei cooperative agricole de producție din Füzesgyarmat s-au angajat să dovedească celor din jur numeroasele avantaje ale gospodăriei în comun.

INCEPUTUL

La Füzesgyarmat, în acest colț ascuns al județului Békés, singură „Steaua Roșie" arăta drumul cel nou. Colectivul acestei cooperative agricole a constituit o adevărată familie a unor oameni harnici. Roadele hărniciei lor nu se puteau ști încă. Cînd l-am întrebat despre acest lucru pe tovarășul Barkóczi Pál, președintele cooperativei agricole de producție, mi-a răspuns cu modestie:

— Nu-mi place să fac pronosticuri. Sînt unii cărora le place să exagereze și nu țin seama de perspectivele muncii. Acest lucru e dăunător, mie nu-mi place. Socotesc că trebuie să facem previziuni cu judecată și să facem declarații cu și mai multă judecată. Pot să spun doar un singur lucru: vom munci cît vom putea și nu vom uita să folosim în timpul lucrului și capul, judecata noastră. Prima oară cooperativa avea doar vreo 50 de membri.

Cînd mi-am luat rămas bun de la Pali baci, am știut că mă voi mai reîntoarce și încă nu peste multă vreme. Am fost curios să-l văd cum și cît progresează.

Încă în toamna aceluiași an am aflat de la minister că peste 100 de noi membri au cerut să fie primiți în cooperativa agricolă de producție „Steaua Roșie" din Füzesgyarmat. Fiecare membru harnic al cooperativei a obținut în medie un venit anual de cincisprezece mii de forinți. Este îmbucurător că însăși conducerea Uniunii Tineretului Muncitor (D.I.Sz.) a remarcat că un rol de seamă în obținerea de recolte bogate l-a avut tineretul din cooperativă, vestit prin hărnicia și munca sa avîntată.

INTILNIRE CU LAJOS

Cînd am fost din nou pe la „Steaua Roșie" am discutat mai mult timp cu secretarul organizației de tineret din cooperativă, Knapp Lajos. Îmi amintesc întocmai totul de parcă s-ar fi petrecut deunăzi. Era o vreme frumoasă de toamnă, după terminarea muncii. Stăteam afară, în fața casei Knappilor. Secretarul organizației de tineret avea în mînă nelipsita-i vioară care de altfel poate fi auzită în fiecare seară în fața porții familiei lor. Cînta și acuma cu ochii pierduți în depărtare. Niciodată nu se sătura de muzica răspîndită de bătrîna vioară.

Am discutat cu el despre acei care depun strădanii deosebite pentru înflorirea cooperativei, despre contribuția D.I.Sz pentru ca toți tinerii să-și îndeplinească cu cinste sarcinile. Knapp Lajos a înșirat o serie de nume. Numele acelora care nu au lipsit o singură zi începînd de la însămînțări și pînă la recoltare, Török Teri, Szőke Lajos, Kövér Sándor și alții. Mi-a vorbit apoi despre acei tineri care au plivit porumbul de cîte trei ori și au îngrijit astfel pămînturile cu porumb și cu alte cereale încît chiar și țăranii cu gospodării individuale s-au oprit la hotarul pămîntului cooperativei, uimindu-se.

Despre sine secretarul nu a vorbit nimic. Am aflat de la alții că nici el n-a lipsit vreodată de la treburi, fiind prezent acolo unde munca era mai grea.

O INTIMPLARE NEFERICITA

Pentru a treia oară am fost la Füzesgyarmat atunci cînd, apreciindu-se meritele deosebite în munca depusă, organizația D.I.Sz. a cooperativei agricole de producție „Steaua Roșie" a obținut drapelul Comitetului Central al D.I.Sz. A fost o adevărată sărbătoare, de neuitat.

Dar viața nu constă numai în zile de sărbătoare. În această perioadă s-a întîmplat un lucru deosebit; a trebuit să fie schimbat secretarul D.I.Sz-ului. Așadar, motivul pentru care ochii tînărului Knapp erau așa de triști cînd cînta la vioară, l-am aflat — e adevărat — cu întîrziere. S-a întîmplat, după cum mi-a mărturisit el, să simtă o dragoste „ucigătoare" pentru o fată din sat, care, între timp, alesese pe altcineva. Knapp a suportat greu această dezamăgire, care a avut urmări neplăcute pentru el. A început să umble la circiumă.

Cei din jur l-au sfătuit să fie cuminte, să nu fugă după o căruță care n-o să-l ia. Nu l-a ajutat la nimic sfatul cel bun. Și iată că a ajuns într-o asemenea situație încît numele lui nu mai era pomenit printre acelea ale muncitorilor fruntași; în cele din urmă a început să lipsească și de la lucru. Dat fiind păcatele sale, a fost înlăturat din postul de conducere. Se spune că a părăsit adunarea generală plîngînd; de atunci nu i se mai aude cuvîntul. În toamnă a intrat în cătănie; a fost deosebit de bucuros cînd la despărțire tinerii i-au spus totuși:

— Apoi după ce te lasă la vatră, să te întorci la noi...

MINDRIA INTREGII REGIUNI

„Steaua Roșie" creștea și se întărea: încetul cu încetul ea a devenit mîndria întregului județ. Pămînturile ei ajunsese să depășească trei mii de holde. Cooperativa înflorea văzînd cu ochii. Săptămînă cu săptămînă se prezentau cereri pentru primirea de noi membri. Creștea suprafața de pămînt și corespunzător cu ea șeptelul. Duminicile veneau din ce în ce mai des din județ cîte 50—100 de colectiviști precum și țărani individuali ca să vadă cu ochii lor această gospodărie vestită. S-au minunat de toate, le-a plăcut nespus această familie în continuă dezvoltare. Tinerii vizitatori au rămas încîntați de competițiile sportive pe care le organizau tinerii din cooperativă. Le-a plăcut foarte mult și echipa culturală. Încă de la prima vedere toți l-au îndrăgit pe nea Barkoczi Pal, președintele, și pe Toth Ferenc, secretarul de partid, care se îngrijeau ca tineretul să se simtă bine în colectivul în care muncește. S-au cheltuit sume însemnate de bani pentru procurarea de echipament sportiv și cultural. Se poate spune că întotdeauna tinerii au simțit dragostea cu care sînt înconjurați de conducerea cooperativei. Această dragoste este oglindită și în următoarele cuvinte pe care tovarășul Barkoczi le-a rostit odată:

— Am dori ca băieții și fetele noastre să lucreze cu sîrg pămîntul părintesc. Să nu dorească să plece de aici; fără ei nu putem să facem mare lucru. Iar noi, bătrînii vrem să le dovedim prin toată activitatea noastră că ne străduim să facem totul în primul rînd pentru ei, deoarece pentru noi ei reprezintă viitorul.

Am vizitat cu consecvență și cu o plăcere din ce în ce mai mare această cooperativă agricolă de producție. Am fost acolo și în anul 1955. Atunci am aflat că numărul membrilor a depășit 700, iar suprafața de pămînt era deja în jurul cifrei de 6000 de holde. Anul acesta recolta medie a cooperativei a depășit cu mult recolta medie a gospodăriilor individuale — la grîu cu 200 de kg., la porumb cu 600 kg., la cartofi cu cca. 2000 kg. iar la morcovi cu 4000 kg. Folosind veniturile obținute, peste 20 de familii din cooperativă și-au construit case noi. Cu prilejul ultimei vizite am aflat că toți membrii cooperativei de producție au în căminele lor aparate de radio, că majoritatea membrilor au tăiat cîte doi porci într-un an, că venitul mediu al membrilor e în medie de 20.000 de forinți pe an.

PRIMA PE ȚARA

Și încă ceva: în comunicatul oficial al Ministerului Agriculturii din august 1955, oricine poate afla că cooperativa agricolă de producție „Steaua Roșie" din Füzesgyarmat a ieșit prima la concursul pe țară și a obținut titlul de cea mai bună cooperativă agricolă de producție. Nu cu mult după aceasta Barkoczi Pal a devenit Erou al Muncii Socialiste. Este îmbucurător de asemenea faptul că peste 20 de tineri au căpătat distincții de stat. Și în prezent cooperativa agricolă de producție „Steaua Roșie" se află în rîndul celor mai bune cooperative din țară.

Desigur că pentru obținerea succeselor arătate lucrurile nu au mers chiar așa de lin cum s-ar părea. În lupta de zi cu zi, de dimineața pînă seara tîrziu în iureșul muncii grele dar avîntate, s-au copt condițiile succesului. Părerea tinerilor că lupta și oboseala nu au fost în zadar este foarte adevărată. Căci cei peste 200 de tineri membri ai cooperativei agricole de producție, au contribuit din plin ca comuna Füzesgyarmat să devină comună cooperativizată.

KOVACS IMRE
redactor la ziarul de tineret „Szabad Ifjusag"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București. Piața „Scînteii". Tel 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52